هكذا من الأصل

אלף תשע מאות ושמונה עשרה שנה לחורבן בית מקדשנו

המודיע

בטאון אגודת ישראל העולמית — ירושלים

בס"ד יום ה', פ' ואתחנן ט' באב מ"ו (14 באוגוסט 86) (צום תשעה באב) דף היומי: בבלי — קדושין מ"ב;

שנה ל"ז גליון 10559 38 אג"ח כ' מע"מ

פורקה מכונית תופת במזרח אזור הבטחון

האצבייה, — המודיעין הישראלי פירק אתמול מכונית טויוטה עמוסה 300 ק"ג דינמיט, שעמדה להתפוצץ בנסיעה המר ודחית של אחד הבטחון — על כך דיווחו כתבים מקומיים, המסתמכים על מקורות מעצרי תיים.

המכונית היתה בדרך המובילה לקאוקאבה, כמרחק כ־300 מטר מקסרקטין של כוח השריון של צה"ל, אמרו הכתבים. ניזרה זו נעצרה תחת פיקוח החיזדה הגר רבנית של יוניפ"ל.

הנהג, שמוצאו מכפר שיבעה ליד הגבול מוסלמי־סוני, נעצר. כוחות צה"ל עדכו חיפושים בכפרו. השוכן כמרחק 133 ק"מ דרומית מזרחית מבירות ועצרו 5 אנש"ס. ביניהם אשה.

כוחות צה"ל ניתקו את הדרכים

(המשך בעמוד אחרון)

ברוב של 8 ובהתנגדות השרים ארנס ושרון אישר הקבינט נוסח שטר הבוררות לטאבה

פרס דיווח למובארק על ההחלטה והשניים שוחחו על פגישה אפשרית ביניהם

מאת סופרנו המדיני

הקבינט אישר ברוב של 8 נגד 2 (השרים ארנס ושרון) את נוסח שטר הבוררות, בהתאם להמלצות המנכ"לים יחד עם הודעות שנמסרו ע"י המצרים בדבר ביצוע הנורמליזציה הכ' לה בהסכמי השלום בין שתי המדינות.

מיד לאחר החלטת הקבינט הקשר ראש הממשלה מר שמעון פרס טלפונית הנשיא מובארק ומסר לו על החלטת הקבינט, בשיחה בינהם הועלתה גם אפשרות הפגישה הקרובה בין ראש הממשלה ש. פרס ובין הנשיא מובארק.

בדיון שהתנהל במשך שתי שיבוותיו של הקבינט (שמונה שעות בקירוב) דיברו שרי המערך בהחלטות בעד אישור שטר הבוררות כצעד ראשון לשפור היחסים עם מצרים. ופתיחת הסיכויים להסדר עם יתר מדינות ערב לקידום השלום במזה"ת.

לעומתם היו שרי הליכוד מס־ויגים יותר. השר שרון תבע לשנות מספר סעיפים בנוסח, ואילו השר ארנס ביקש הבטחות ברורות מצד המצרים בדבר ביצוע יחסי מסחר ותירות, וביחוד הפסקת ההסתה האנטי־ישראלית בעתונות וכלי התיקשורת המצריים.

ממלא־מקום לראש הממשלה שר החוץ י. שמיר נמנע מלהתבטא כמשך כל הדיון ורק לקראת סופו טען כי ישנם ליקויים בהצעת שטר הבוררות, אולם ההסכם הוא הדבר האפשרי לתנאים הנוכחיים ובסיום נערכה הצבעה ושמר הבוררות אושר ברוב של 8 נגד קולותיהם של שרון וארנס

המצרים משפרים את יחסם

לאתר ישיבת הממשלה קיים רה"מ שמעון פרס מסיבת עתונאים שבה מסר על החלטת הקבינט והוסיף שהוא משגר מכתב למר־בארק כי יעלה את ההתפרות שהו־שמעו בדיוני הקבינט.

משנשאל מה יהא התהליך הבא לשיפור היחסים עם מצרים, ציין השר פרס כי שתי בעיות עדיין מעתות הסר. בחירת שלושת הבוררים הבין לאומיים וצילומי שטח במקום. לאחר השלמתם ייחתם שטר הבוררות תוך שבועי־יס שלוש ומיד לאחר מכן יחזור השגריר המצרי לישראל, ימים מספר לאחר מכן תתקיים פגישת הפיסגה עם נשיא ממשלת מצרים מובארק.

סגן ראש הממשלה רוד לוי ציין לאחר ישיבת הממשלה שאי־מצעי התקשורת ניסו להעמיד את הליכוד כמכשיל נסיונות לקידוב השלום ולשיפור היחסים. בדיוניס התברר ששרי הליכוד ממשיכים את צעדה של ממשלת הליכוד הקודמת, שחתמה על הסכם השי־לום עם מצרים.

הדיונים בישיבה הראשונה של הקבינט

בישיבת הקבינט המדיני המ־צומצם, שבה משתתפים חמישה משרי המערך וחמישה משרי הליכוד, שנתכנסה אתמול בבוקר כדי לדון ולהחליט בדבר אישור נוסח שטר הבוררות הציגו המנכ־ל"ים של משרד ראש הממשלה ומשרד החוץ ונציגי משרד הבט־חון את פרטי הדיתים עם המצרים שנמשכו תדשים ארוכים המליצו על אישור הנוסח שמוכם צל ידם.

הישיבה נמשכה כארבע שעות בשעה אחת אחר הצהרים הופסקה לשלוש שעות ובשעה ארבע נתכנס הקבינט לישיבה שניה. שנמשכה עד 9 בקירוב עם אישור הנוסח אם כי לפני הישיבה נראה היה כי שני הצדדים המערך והליכוד מעוגנים בעמדותיהם ושרי הליכוד יתבעו שהמצרים יציגו לוח זמנים לביצוע הנורמליזציה. הרי ככר עם החחלת הישיבה מתברר כי הדיונים מתנהלים בצורה ענינית השאלות המרכזות ע"י השרים הם ענינים.

לפני הישיבה נמסר מחוגים הקרובים לראש הממשלה כי פרס שלא יהסס לפרק אה ממשלח האחדות אם לא יאשרו את הסיכום שהובא ע"י צוות המנכל"ים. ואף השר עזר ויצמן הודיע שיעשה כמיטב יכולתו כדי לפרק את ממשלת האחדות, אם לא יאושר ההסכם המאושר על טאבא.

בין היתר מען השר עזר ויצמן כי גם אם ישנם ויתורים בעמדה הישראלית, יש לעשות זאת כשם שראש ממשלת הליכוד בשעתו, מנחם בגין, הסכים לויתורים כפ־ליגים לפיתוי כל סיני לטען השלום. ויש לותר גם בשאלה מזערית כמו מאבא ולא לעשות מזה ענין עקרוני.

בעוד שהדיונים בקבינט נמש־כים נתכנסו צותתי ישראל ומצרים בהשתתפות האמריקאים ובפקוד כת יוניפ"ל בסלון תיאל בהרצ־ליה ומיכמו על דרך הצילומים שיצולמו בשמת לקבינת מפת אזורי הנבול ועם השלמת העבודה יצורפו לשטר הבוררות.

לעומת זאת לא התקיימו דיונים בועדה השניה שבה משתתפים המשפטנים לקבינת שלושת הבוררים הבין לאומיים כיון שהנציגים הישראלים השתתפו בישיבת הקבינט בירושלים.

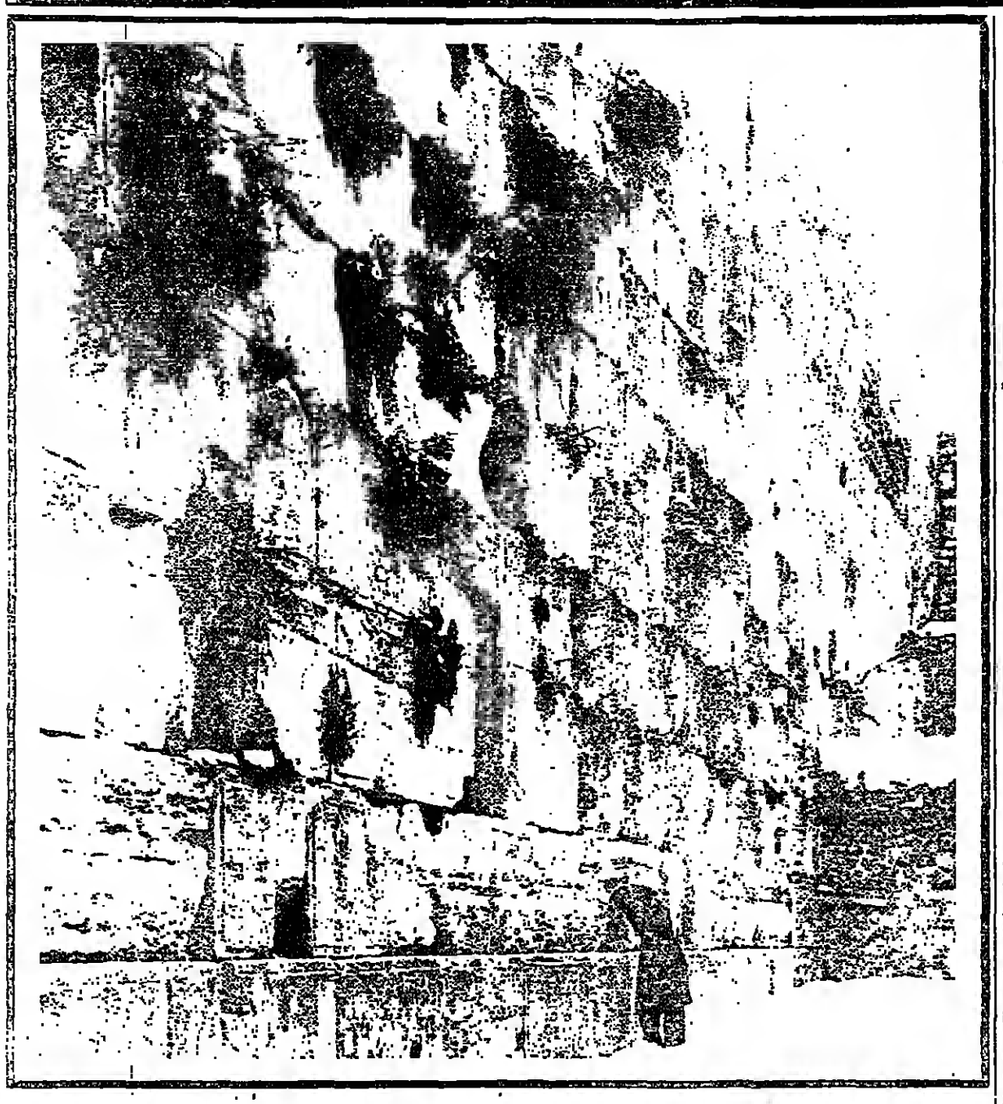

חלול שבת המוני צפוי ב"הפנינג" של יוצאי איראן

האירוע יתקיים בטבריה בחסות שר העבודה ד"ר ארגון עולי איראן ★ רבני טבריה ופעילי "יד לאחים" דורשים את ביטול התכנית

מאת כתב "המודיע"

חלול שבת המוני צפוי להתקיים השבת בטבריה, שבה "הפנינג" המוני שמארגן ארגון עולי איראן בישראל, ואשר הד־מות ניתנת לו מטעם שר העבודה והרווחה מישה פרץ. כל הרבנים בטבריה הוציאו אתמול אזהרה חמורה נגד אירוע זה.

מופרו בשבת אחמול לפני שר העבודה ד"ר ארגון בראיון לעתון "מעריב" כי אין לבטל את ההפנינג, אם אין הוא מפר חוקים. אולם הרבנים הדגישו כי אין מדובר בחוקים אלא בהלכות שבת. הרבנים הדגישו כי אין לבטל את ההפנינג אלא לשנות את מקומו, כדי שלא יהיה חילול שבת.

הרבנים הדגישו כי אין לבטל את ההפנינג אלא לשנות את מקומו, כדי שלא יהיה חילול שבת. הרבנים הדגישו כי אין לבטל את ההפנינג אלא לשנות את מקומו, כדי שלא יהיה חילול שבת.

מופרו בשבת אחמול לפני שר העבודה ד"ר ארגון בראיון לעתון "מעריב" כי אין לבטל את ההפנינג, אם אין הוא מפר חוקים. אולם

אהרן סורסקי

האדמו"ר מסוכאטשוב הגה"ק רבי אברהם בורנשטיין זצ"ל בעל "אבני נזר"

מן הסדרה: מרביצי תורה מעולם החסידות

יחיד מופלא מני דורות היה הגאון הצדיק רבי אברהמ'לי זצ"ל, ראש בית סוכאטשוב, פה המתגבר בתורה, שהתייחד בין אדמו"רי פולין בלמדנותו המר־פלגת, ואת עיקר יגיעו חייב ראה ביגיעת התורה, ללמוד וללמד. הוא אשר יצו מהפכה בדרך הלימוד שהיתה נהוגה עד אז בפולין, והיה מחולל ומשכלל שיטה עסקנית חדשה, השואפת בשכל הישר אל נקודת האמת הצרופה — הדרוש לכך החפשם והתגבר מאר לימוד התורה במדינתו. ואולי לזה התכוון האדמו"ר מגור זצ"ל בעל "חידושי הרי"ם" כשהגדיר את רבי אברהמ'לי כ"ראי של הדור".

כמן הזה, גרס הסוכאטשובי, שהתשבע"פ כתובה עלי ספר, המצוה "ללמוד" פירושה: ללמוד דרכי הלימוד, לתת לפני פרחי הלומדים דרך ונתיבה בכים עדים של גמרא ופוסקים, להעמידם על האמת. מכיון שכך התמכר רב ימי כלשונו "ללמוד את כבי יהודה קשת", ללחוב מלחמתה של תורה", וה' ברכו כיעבן והרחיב את גבולו בתלמידים סקשרים למאות ולאלפים, עד אשר המביע את חותמו הלמדני כמעט על כל מי שיש בו ריח תורה בפולין ומעבר לה. רבים מגאוני התקופה המפר־רסמים ביחוד במדינתו, היו תל־מידים סוכהקים שלו, אשר דלה דלו מעין תורתו המתגבר להשקות לתלמידיהם אחריהם, רבים עוד יותר, מאלה שלא הספיקו להביטו פנים אל פנים, למרו את תורתו מתוך ספרי־היסוד שלו: החידו־שים בהלכות שבת, התשובות הפסקים בכל ארבעה חלקי שולחן ערוך, שנעשו לחם־חוקו של כל צדבא מרבנן — וכך היה ה"אבני נזר" לרב־רבנן בה"א הי־דיעה.

חסידות של תורה

רבי אברהמ'לי היה כל־כולו תורה. עוד בצעירותו העיד בו הצדיק רבי יחיאל מאיר מנוסטיגין זצ"ל: רמ"ח אבריו ושס"ח גידיו קודצים מאוחזת התורה. צדיק זה, שהיה לו יחיד נפש, נתכנה בפי הבריות בשם "דער תהלים איד" ואילו את הסוכאטשובי היה קורא "דער תורה איד". אף הוא כשגדל היה אילנא רברבא, ורבים נפשכו לילכת לאורו, אמר להם בפירוש שמכל הדרכים בעבודת הבורא נראית לו דרך ליחוד גמרא ופוסקים כיניעה — כטוכה שב־כולן.

טשיחד אמכולה משלו. היא תפיסתה סוכאטשוב, צר את דיקנה כעין ישיבה רבתי לבעלי תריסין הצוללים במעמקי סוגיות ומחפ־שים בנר־תמיד של השכל הבהיר — ומתוך יגיעה לאין קץ — אחרי אמיתה של תורה. זוהי דרכם בעבודת השב. לשיטתו: אינך מסוגל, אדם, להקן הנפש ולזכוכה אלא כשתיגע כל יכוך את הכוח כעיתי הלכה ובחידושי תורה מתוך החקדשוה והימהרות. בהתאם להודאתו, הוראת חיים, שאפו גם חסידיו מכקשי השם להשיג מדר־גת "ובו תדבק" ע"י הסתה המרבל בלי הדף בתורה. אולם יותר משהיו לו חסידים היו לו תלמידים. ויש מהם אשר בכתיבה תחילה ומיד כלשונו "ללמד את כבי יהודה קשת", ללחוב מלחמתה של תורה", וה' ברכו כיעבן והרחיב את גבולו בתלמידים סקשרים למאות ולאלפים, עד אשר המביע את חותמו הלמדני כמעט על כל מי שיש בו ריח תורה בפולין ומעבר לה. רבים מגאוני התקופה המפר־רסמים ביחוד במדינתו, היו תל־מידים סוכהקים שלו, אשר דלה דלו מעין תורתו המתגבר להשקות לתלמידיהם אחריהם, רבים עוד יותר, מאלה שלא הספיקו להביטו פנים אל פנים, למרו את תורתו מתוך ספרי־היסוד שלו: החידו־שים בהלכות שבת, התשובות הפסקים בכל ארבעה חלקי שולחן ערוך, שנעשו לחם־חוקו של כל צדבא מרבנן — וכך היה ה"אבני נזר" לרב־רבנן בה"א הי־דיעה.

חסידות של תורה

רבי אברהמ'לי היה כל־כולו תורה. עוד בצעירותו העיד בו הצדיק רבי יחיאל מאיר מנוסטיגין זצ"ל: רמ"ח אבריו ושס"ח גידיו קודצים מאוחזת התורה. צדיק זה, שהיה לו יחיד נפש, נתכנה בפי הבריות בשם "דער תהלים איד" ואילו את הסוכאטשובי היה קורא "דער תורה איד". אף הוא נתנם ואב זצ"ל בעל "אגודת אחוב", שהיה מצאצאי הרמ"א והש"ך, ולאמו הצדקת הבריש ע"ה לכיה אלרך. האב, מגדולי חסידי קוצק, שישב לימים על כסא הרבנות באלקוש ובבראלה רבתי. התפרסם בשעתו כמרבץ תורה כעולה שבמעולים והעמיד תלמידים הרבה. בנו רבי אברהמ־לי בהקדמתו ל"אגלי טל" מזכיר: "עוד כה הרינא סליא, למרני אדאמ"ו זצ"ל דרכי כלפול, וכד הרינא כבר עשר חידושים חידש־תי..."

רבי ואב מחום היה. אם כן, רבי הראשון בלומרות.

הלמידו של הגרז"ג רבי מנחם מגדל קיינר (והוא חתן בנו רבי זלמן בורנשטיין אחיו של האב־נ"ז). שיצק מים על ידי בישיבתו ואחרי נשואיו עם נכדתו היה סמוך אל שולחנו. בספר (בהקדמה לספרו "זכרון מנחם". ווישה תרצ"ג) אדותיו "אשר הרבץ שולחן לרבים לאורוריים אחרים וקיבלו הארתם בעניני עבודה וח־סידות, אבל דעה תורה למדו כסוכאטשוב. את חלקם בתורה קיבלו כפי רבי אבהם'לי עד שנעשו בעצמם סרביבי תורה וב־אונים גדולים ששמעם הלך מסוף העולם ההודי ועד טופו.

בית מדרשו של ה"אבני נזר", בכל הזמנים. היה רוחה יחוד — אף מבחינה חיצונית — לבית אלפנא סדיפוסי של בעלי סלפול ותוראה. מאשר להצוד של אד־מ"ר עם בני הזכלא. אלא הלמד־נים בסוכאמשוב הקתבנו לכלי לשכחת אף רנג את נתקן התורה יח"ש. מרגלא בפומיה לחורתם: "צעיר המשקיע כליל את עצמו בתורה שבעל־פה, וראה את הער־לם בעינים של כן־חורין. אין לו להתירא מפני ההתורים ותאהתה או מעשים לא־טוביכ — אין להם כל אחיזה בו יח הטסק בתורה".

ובהקדמה לספרו המפורסם "אגלי טל", כיוהרים, כהלכות שבת, כתב לאמור: "עיקר מצות לימוד התורה, להיות שש ושמח ומתענג כלימודו, ואז ברבי תורה נגלעין כדמר".

האב שלימדו תורה

רבי אברהמ'לי נולד בבדין, שנת תקצ"ם, לאביו הגאון רבי דף ע') בפסוק "כי ה' יתן חכמה ספיו דעת ותבונה" משל למלך בשר דם שנשה סעודה לעבריו ומשגר לאוהביו מנה שלמיו. ובפירוש רש"י: כך הכמה שהיא לאוהביו יכל מקום ניתנה להם ספיו ולא מאוצר אחר "ועל כן הסמה איש צדיק כמותו הוא יקר מאד".

ומיפר תלמיד הגר"ז, הא הג"ר צבי יחזקאל מיכלזון הי"ד מרבני ורשה: כסנסטר מורי הר־תעסקנו בבבדה. יח באלול הרס"ה, עמדו גלוי כל גדולי הדור בשדה לספד לו ולבמתו. עכד בנו ה"אבני נזר" מהזכיר דברי הגר"ז הרא שבבה הצק בהס־הלקות רשכ"י "עפ"א עפרא כמה את בחציפד" (מובא בהקדמה שא, הגרץ יבלה בעפר. לאחדה המה אהי חצבה פיז גרא. בשכר זאת נתרצו בבריר של מעלה ויצא הכתר שיורלד לו הכן. רבי אבר־המ'לי, שיאיר את העולם בתורתו.

כיון שנולד בזכות הרבה שנים ביקש האב את סליחתו, "נכתבתי לדעת שהצדק היה עכון" אמר, אולם רבי אבהם'לי גילה לו שעוד בשעת־מעשה ידע שהצדק אתו, אלא מפני בבוד האב ומוראו הוד־ריש.

משהתבבר כי אין מלמד בעיר שיהאים לו, צדפו האב לתלמידי ישיבתו, והיה לומד בצוותא עם בחורים מבוגרים כשהוא עולה עליהם בכשרונותיו ובידיעותיו. אחד מהם היה הגאון רבי יואל משה מטשיבבא זצ"ל, מחכמי פולין המפורסמים, שבהקדמה לחיבור שדיית "שי למורא" מסופר כי היה תלמיד־חבר ל"אבני נזר" ובלילותו עסקו שניהם בתורה יחדיו — אם כי הלה קשיש ומ־בוגר הימנו בהרבה — וכן כשעבר הגרנ"ז לאלקוש הוסיפו ללמוד את שיעוריהם בחבדותא בביהמ"ד המקומי. וגם בשנים הבאות כשרבי אבהם'לי התפרסם לגאון נמשך הקשר ביניהם. בסימן ל"כ ס"שי למורא" כותב רבי יואל משה שישב כבר אז על כסא הרב־נות, אל ה"אבני נזר" בלשון זו: "זכרתי ימים מקדם עת עמדתי לפניו הניקני דבש מטלע וחלב תחת לשוני, יחגי במעגלי צדק מסלת הלימודים... עוד ימים רבים היה לי למשען. ומשענה לאבן־כוסד בעת ראותי זיו פניו לכל אשר נפשי שאלה בדבר הלימו־דים..."

מסופר, כשבא פעם הצדיק מוהרלי רבי יצחק זצ"ל להיפגש עם הגרנ"ז, פגש את העילוי דישר אלהו: איזו צדקה עשו בני ישראל במדבר, כשאכלו מן, הרי איש לא היה חסר רבר? החזיר אבהם'לי כהרף עין: "עשו צדקה ברעב, מי שרעבו רחבה עשה צדקה למי שרעבו קצרה". מסופר עוד, ביום כיפור אחרי שהלך לאכול מה באמצע היום, ככל ילד מבני גילו, שאל אותו אביו: "האם קדשת על היין, לכבוד יום טוב?" והשיב בשלילה: "מה טעם מקדש ילד?" הוה אומר: כדי לחנכו בעודיו במצוות, לקיים אותן בשיבול. אם כן כאכילה ביום כיפור, אין פה מצות חינוך, כי כשאגדל לא אובל כפי ביהכ"פ ולא אקדש..."

חלש היה הילד וידוע חלאים, אכל חולשתו לא הפריעה לו לחי־ות מתמיד עצום, הבוער כולו בחשק ללמוד תורה. חותנו בעתיד, הרבי ר' מנדלי מקוצק זצ"ל, התבטא פעם שמיבת כל תחלואיו היא מפני שחלוקת הכחות בגופו איפה באופן יחסי, כרגיל בשאר בני אדם, אלא המוח נטל תשעה קבין ושאר כל האברים מוקפ־חין...*)

כשמלאו לו שמונה שנים באו שדכנים אל אביו הגרנ"ז והדברו בו נכבדות עם בתו של הידבר־יים" זצ"ל מצאנו. נסעו שניהם לצאנו והרבי בחן את העילוי וחב־עיך בסוגיא "שומר שמסר לשו־מר". רבי אבהם'לי הפליא בחור־ות ובלידותו עסקו שניהם בתורה יחדיו — אם כי הלה קשיש ומ־בוגר הימנו בהרבה — וכן כשעבר הגרנ"ז לאלקוש הוסיפו ללמוד את שיעוריהם בחבדותא בביהמ"ד המקומי. וגם בשנים הבאות כשרבי אבהם'לי התפרסם לגאון נמשך הקשר ביניהם. בסימן ל"כ ס"שי למורא" כותב רבי יואל משה שישב כבר אז על כסא הרב־נות, אל ה"אבני נזר" בלשון זו: "זכרתי ימים מקדם עת עמדתי לפניו הניקני דבש מטלע וחלב תחת לשוני, יחגי במעגלי צדק מסלת הלימודים... עוד ימים רבים היה לי למשען. ומשענה לאבן־כוסד בעת ראותי זיו פניו לכל אשר נפשי שאלה בדבר הלימו־דים..."

העילוי מאלקוש

חסידים בדורות הקודמים נהגו לספר: פעם אחת בפורים, כשהיו הכל מרחדים בסעודה ושמחה כדת היום, שלא נמצא מי שיעסוק בתורה אלא רבי אבהם'לי בבדין, אשר פומיה לא פסיק מגרסא אף לרגע. באותה שעה נתקיים עולם ומלואו בהבל פיז גרא. בשכר זאת נתרצו בבריר של מעלה ויצא הכתר שיורלד לו הכן. רבי אבר־המ'לי, שיאיר את העולם בתורתו.

כיון שנולד בזכות הרבה שנים ביקש האב את סליחתו, "נכתבתי לדעת שהצדק היה עכון" אמר, אולם רבי אבהם'לי גילה לו שעוד בשעת־מעשה ידע שהצדק אתו, ובכר היה כ"כ סזוכן שלא הצרך עוד לעפרא. אי לזאת רבי חייא מתאתן ובתמרמר כלפי האדמה: "כמה את כחציפו". וגם אבא זכור לטוב, הפטיר, ב"כ מזוכן היה "שלא בקק עוד לה" חיכן בעפרא, שהיה כולו רק עור ועצמות מסש כלא בשר וגוף מרוב שקידתו בתורה. לילה ביום יאיר לו עם תלמידים, מעתו עד וקנה ושיבה..."

העילוי מאלקוש

חסידים בדורות הקודמים נהגו לספר: פעם אחת בפורים, כשהיו הכל מרחדים בסעודה ושמחה כדת היום, שלא נמצא מי שיעסוק בתורה אלא רבי אבהם'לי בבדין, אשר פומיה לא פסיק מגרסא אף לרגע. באותה שעה נתקיים עולם ומלואו בהבל פיז גרא. בשכר זאת נתרצו בבריר של מעלה ויצא הכתר שיורלד לו הכן. רבי אבר־המ'לי, שיאיר את העולם בתורתו.

כיון שנולד בזכות הרבה שנים ביקש האב את סליחתו, "נכתבתי לדעת שהצדק היה עכון" אמר, אולם רבי אבהם'לי גילה לו שעוד בשעת־מעשה ידע שהצדק אתו, אלא מפני בבוד האב ומוראו הוד־ריש.

משהתבבר כי אין מלמד בעיר שיהאים לו, צדפו האב לתלמידי ישיבתו, והיה לומד בצוותא עם בחורים מבוגרים כשהוא עולה עליהם בכשרונותיו ובידיעותיו. אחד מהם היה הגאון רבי יואל משה מטשיבבא זצ"ל, מחכמי פולין המפורסמים, שבהקדמה לחיבור שדיית "שי למורא" מסופר כי היה תלמיד־חבר ל"אבני נזר" ובלילותו עסקו שניהם בתורה יחדיו — אם כי הלה קשיש ומ־בוגר הימנו בהרבה — וכן כשעבר הגרנ"ז לאלקוש הוסיפו ללמוד את שיעוריהם בחבדותא בביהמ"ד המקומי. וגם בשנים הבאות כשרבי אבהם'לי התפרסם לגאון נמשך הקשר ביניהם. בסימן ל"כ ס"שי למורא" כותב רבי יואל משה שישב כבר אז על כסא הרב־נות, אל ה"אבני נזר" בלשון זו: "זכרתי ימים מקדם עת עמדתי לפניו הניקני דבש מטלע וחלב תחת לשוני, יחגי במעגלי צדק מסלת הלימודים... עוד ימים רבים היה לי למשען. ומשענה לאבן־כוסד בעת ראותי זיו פניו לכל אשר נפשי שאלה בדבר הלימו־דים..."

מסופר, כשבא פעם הצדיק מוהרלי רבי יצחק זצ"ל להיפגש עם הגרנ"ז, פגש את העילוי דישר אלהו: איזו צדקה עשו בני ישראל במדבר, כשאכלו מן, הרי איש לא היה חסר רבר? החזיר אבהם'לי כהרף עין: "עשו צדקה ברעב, מי שרעבו רחבה עשה צדקה למי שרעבו קצרה". מסופר עוד, ביום כיפור אחרי שהלך לאכול מה באמצע היום, ככל ילד מבני גילו, שאל אותו אביו: "האם קדשת על היין, לכבוד יום טוב?" והשיב בשלילה: "מה טעם מקדש ילד?" הוה אומר: כדי לחנכו בעודיו במצוות, לקיים אותן בשיבול. אם כן כאכילה ביום כיפור, אין פה מצות חינוך, כי כשאגדל לא אובל כפי ביהכ"פ ולא אקדש..."

חלש היה הילד וידוע חלאים, אכל חולשתו לא הפריעה לו לחי־ות מתמיד עצום, הבוער כולו בחשק ללמוד תורה. חותנו בעתיד, הרבי ר' מנדלי מקוצק זצ"ל, התבטא פעם שמיבת כל תחלואיו היא מפני שחלוקת הכחות בגופו איפה באופן יחסי, כרגיל בשאר בני אדם, אלא המוח נטל תשעה קבין ושאר כל האברים מוקפ־חין...*)

כשמלאו לו שמונה שנים באו שדכנים אל אביו הגרנ"ז והדברו בו נכבדות עם בתו של הידבר־יים" זצ"ל מצאנו. נסעו שניהם לצאנו והרבי בחן את העילוי וחב־עיך בסוגיא "שומר שמסר לשו־מר". רבי אבהם'לי הפליא בחור־ות ובלידותו עסקו שניהם בתורה יחדיו — אם כי הלה קשיש ומ־בוגר הימנו בהרבה — וכן כשעבר הגרנ"ז לאלקוש הוסיפו ללמוד את שיעוריהם בחבדותא בביהמ"ד המקומי. וגם בשנים הבאות כשרבי אבהם'לי התפרסם לגאון נמשך הקשר ביניהם. בסימן ל"כ ס"שי למורא" כותב רבי יואל משה שישב כבר אז על כסא הרב־נות, אל ה"אבני נזר" בלשון זו: "זכרתי ימים מקדם עת עמדתי לפניו הניקני דבש מטלע וחלב תחת לשוני, יחגי במעגלי צדק מסלת הלימודים... עוד ימים רבים היה לי למשען. ומשענה לאבן־כוסד בעת ראותי זיו פניו לכל אשר נפשי שאלה בדבר הלימו־דים..."

אמר, באותה שעה התפשט חיוך חבר על פני הצדיק מצאנו, ויפסוק את פסוקו לאמור: "חריף מאד, אבל, חריף מדי עבורנו..." השיעדך לא יצא לפועל. כשחלפו שלוש שנים הוצע כחתן לאחת משתי בנות הקוקים של הרבי מקוצק, שרה ציבא, ומשמים אמרו לדבק מוב.

הרבי, שהעריך מאד את כשור־נותיו המרולים הנפשו הטהורה, הביע תשעות לפני האיבוסן — באתי ה"חידושי הרי"ם" — אם להכניסו לביתו. "כלי נפלא זה עלול כאן להיתפם לינתני אדמר־ו"ם, ולהתבטל מלימודו — כלום תכלית היא בשבילו?" לבסוף החליט לשמור ולהשגיח עליו שיזכה להשיג את הנצורות שראוי לזן. השיא לו את בתו, החתונה התקיימה בשנת תר"ג ורבי אבר־המ'לי עבר להתגורר במחיצתו.

שבע שנים בכבשן החסי־דות

לימים סיפר, שבבואו לקוצק ידע כבר את כל הש"ס בעל פה, אבל כאן נתברר לו כי לא די בבקיאות שטחית, אלא יש ללמוד כל דף ודף כל פעם כאילו לומדו בפעם הראשונה, בהעמקה מחודשת.

חותנו הרבי, שהיטיב לדעת ערכו יחוד מאתרים, הנחהו בדרך העיון וההעמקה. הוא ידע שרבי אבהם'לי יחיד ואין שני לו, פלא בעילויים, על־כן שקד וטרח בלי גבול לעצב דמותו הגאונית. כשהרבנית איחלה אחרי התחתנה לרבי מנדלי, שיזכו להשיג עילוי מעין זה אף לבתם השניה, השיב האדמו"ר: "וכי יש עוד בעולם שני הדומה לו, שהרי אילו היה נמצא שכמותו — אף מפיסנת הרי אדרת הייתי מעשרו לראי־ות לבנות הרבנים". ואמר: "אם אני מרגיש את הנעלה הזאת, אבל אם הוא אינו מסתפק בבחינה אחת, גם אנכי לא מסתפק..."

אמרו

هكذا من الأصل

זכרון להולכים

הרה"ח ר' יקותיאל קידשנפלד ז"ל חגתו מרת סימה ע"ה

- עם תום השלושים -

שבר אחר שבר לקינו בבפלים בזה אחר זה. באין פני ומנחה לנטות ולעכל את המכה האנושה הנוראה, עם פטירת האמא ע"ה, לאחר מחלה קשה ומפושכה. וכבר בא מות בחלונגו בשנית, בהסתלקותו הפתאומית של מר אביגדיל, שהמית עצמו באהלה של תורה ויראה נשמתו על כרך הגמרא הפתוחה.

מי יוכל לתנות ואיה מקום אשר יבכה את השבר הנורא. יקירינו הלכו למנוחות ואותנו הניחו לאנחות. רופא לשברי לב ורפא שברנו.

בפולין, בין חסידים ואנשי מעשה בוקלקוב, נולד אבא ז"ל לפני ששים ותשע שנים. לא ארכו לו ימי השלוה. ומלחמת העולם הגיעה. נמלט לרוסיה מחמת המציק. לאחר המלחמה שב לפולין, עד אשר זכה לחזון עפרות ארץ הקודש בשנת תש"כ.

כל ימיו היה קשור לתורה ויראת שמים ועמלו בתורה, דבוק בדבותיו הקי לבית גור. לפתמתו, היה עוסק כיגיע כפיים באמונה, תוך בעבודות קודש, בישיבות ומוסדות חסד, ובטהרתן של ישראל. אבל המלאכה היתה רק מפלה. עיקר וקודש היו שיעורי התורה שקבע עתים להם. כך. כשעבר בישיבה ברמת השרון, היה בר בבר גם לומד עם בחורי חמד בשעות הלילה. מאותו יומר, כהתגדרות בבני ברק, הוא שוקד על דלתות בית החסידים דגור ברוח אור החיים. שם עיקר חיותו והוא מרבה להתמיד לטיש ולסדר הזה לסגן הציבור, כמיסת הזמר הטבע במכמני נפשו.

שבעה מדורי גהינום עברו גם על אמנו ע"ה, מידי החילה הראשית ימ"ש. סלמלה קשה, טולטלה ואיבדה את בית הראשון והמפואר בו היתה אשת חיל. צערה, עם עלותה ארצה, נישאה לאביגדור ע"ה והקימה בית מחדש בבני ברק.

מגוריהם היו בשכונת פרדס כץ. מקום נודע בהיותו שונה מהאווירה הקדושה והצרופה של בני ברק העיר. אבא ואמא משקיעים כל מרצם ונשמתם, לחנך את הילדים, לכל יסודו אחר הרחוות הנשבחה, עושים בכל הלב, כדי שבניהם ישקדו מתוך חשק ושמחה על דלתות תורה ותמידות הבנות גם הן, תהיינה כבנות ישראל הצנועות, ברוכי שרה, רבקה, רחל ולאה.

הם עמלים קשה לפרנסתם, ובצוותא. כאן מרבים לעשות תסד בצניעות ובהשקט. בבדינה "אמוד מעט ועשה הרבה" — והם אפילו מעט אינם אומרים ורק מרבים לעשות. עני כי מתרפק על דלת מקום העבודה ומבקש לזכות משיירי השמחה, מקבל להפתעתו מלא חפניים, מתוך לב פתוח ורחב מריבה.

לפני שמונה שנים, לקחה האמא ע"ה בלבה, בהתקף לב קשה וממוכן. ברחמי שמים הצליחה ברוב בטחונה בבורא עולם להרפא. קיבלה את הייסורים באהבה, כשכל מעייניה רק תינוקי הילדים. משום כך אין היא מתאוננת לעולם על מצבה ומצוקתה מכאוביה. אפילו הרופאים שאינם שומרי תורה, באו וקראו למרעיהם, לחזות כיצד אשה המתפחלת בייסורים, מקבלתם כה באהבה.

למרה היתה אמה בייסורים ומחושלת בצמק הבכא הנאצי. משם יצאה עם אמונה חזקה, אמונה שהביאה לידי מעשים. בה מספר על מסירות נפשה למצוות. כשהגיעה עת פחד, הריהי אופה בעמ ידיה, תוך מסירות מיוחדת ובלי להתחשב בתנאים הקשים ובדיפוי — מצות מצוה לבבוד החג.

ובחודשים האחרונים, שוב תקף עליה לבה הדיקה ודוקה למיטת חוליה ממנה לא קמה עד יומה האחרון. נפרדה מעולם התלאות ועלתה לשמי רום, למקום בו חצובות הנשמות, לגוח בגן עדן.

היינו מהלכים שבורים וקודרים אחר מיטתה ואין אתנו יודע עד מה. ואבא ע"ה מודגש בו מאוד חז"ל "אין אשה מתה אלא לבעלה" והוא רוצץ עד עוסק נשמתו. לבו כבר מבא לו, מן הסתם, כי גם ימיו ספורים. כבר בסעד הזה לזה, ניגש ל"משגיחו" הישיבה ומפציר בו כי ישגיח היטב על ילדיו, בניו הלומדים בישיבה, שיגדלו בתורה ויראת שמים מתוך רה...

עוד קודם לכן, הריהו כאילו נפרד מידידיו. בשבת האחרונה שהתפלל בביהכ"ס, תילק שלא כהרגלו כוסיות יין לכל הציבור, בסעודה השלישית, לגנם "לחיים" עם רעיו, יבדלו לחיים.

בימי ה"שבעה", היה הבית מלא ידידים שבאו לנחם. אבא ז"ל מבקש סליחה מבריו מתפללי ה"שטיבל" על שהיה נוהג להעיר להם אם חלילה דיבר מישהו בעת תפילה... כמתבצל הוא מפסיד: — לא התכוונתי לטובת עצמי אלא לטובתכם שלכם!...

בפני רעיו הקרובים הוא מתוך אותן בנוסח שמשתמע לשתי פנים: אין הוא יודע כיצד יסתדר בלי האמא ע"ה, בלעדיה אין לו חיים... בערב ליל פטירתו, הריהו קורא לבנו, מבקשו שיסוד הביתה מהישיבה. שוחח עמו במספר ענינים. עם סיום, אומר לו כי הוא מחל לו על כל הנעשה, נפרד ממנו בלחיצת יד והורהו לשוב לישיבה, ללמוד.

באותו ערב, מתקשר לרב שיר שליט"א מכפר סבא, איש אמונו משכבר הימים. מספר לו כי חש הוא שקיצו קרב ומבקש ממנו לסור אליו, לשוחח בקשר לילדים, אודות חלקת קרקע שהמצו לזיות קבור בה, סמוך לקבורת האמא ע"ה בעניני ממון.

אולם לא נסתיימה מילתו ועוד באותו לילה, כשהוא ישוב ושוקד על חלמודו בביתו, יצאה נשמתו בטהרה, ימים אחר כלות ה"שבעה" על פטירת האמא ע"ה.

בזיהם ובמרתם לא נפרדו, עלו יחדיו למקום מנוחתם עד בא יום, והותירו אחריהם בנים ובנות שבורים ודצוצים, דור ישרים יבורך כמשאלתם כל ימיהם.

תנצב"ה

בני המשפחה

הרבנית מלכה הרבין עה

ליום השבעה

רק ימים ספורים לפני שנפטרה הרבנית מלכה הורביץ מבני ברק למדנו בפרשת השבוע שמלכה (הקרי הוא אמנם מילכה, אולם הכתיב הוא מלכה) חכמה היתה. היא ידעה מתי לדבר — ויותר חשוב, מתי שלא לדבר. מי שנכנס לביתה הרבין שמע אותה מדברת, אבל היו זמנים שלא דברה והקשיבה לזולת וקיימה דאגה בלב איש ישיחנה דהיינו בעל הדאגה מצא בה תמיד אוזן קשבת ומביטה.

חכמה היתה — "חכמת נשים בנתה ביתה". סיפר ביסה שכמה שבועות לאחר פטירת מרן החזון איש זצ"ל נפגשו בלונדון בבית פרטי כמה אנשים, בינתם גיסו של מרן החזו"א ואשתו — אחותו של החזו"א זצ"ל ובמהלך נסבה השיחה מגדלות החזון איש. פתח פיו אחד מן הנוכחים ואמר שלו ישמפור מופת יותר גדול מכל מה שהשמיעו עד כה וסיפר איך שמרן החזו"א שינה פעם ממנהגו הרגיל ובמקום ללכת לטיול בדרך בה הלך כל ימיו, הפנם שם פניו דוקא בכיוון הפוך ושום דברי מלינו לא הועילו וכבכה הלך בכחת עד שפגש אדם. מסויים ודבר אתו ובין הדברים שאמר לו הזהירו שלא יבוא לידי זקן ששכת תלמידי. הדברים עשו רושם על לב שומעו שהחליט מיד לעזוב את משמרתו ומקוד פרנסתו ולחזור לבתו לחיישיבה. (אגב, אזכיר פה פירוש שמעתי מפי מחותנו של משפחת הורביץ הגר"י אברמסקי זצ"ל. "יראוי היה עזרא שתנתן התורה על ידי ואמר. הגר"ר זצ"ל שכל אחד יכול לתת לתורה, אבל לא מכולם מקבלים עזרא היה הוא שרבריו השפיעו על שבי הגולה ועזבו את הנשים הנכריות ולכן הוא החזון איש שתינתן התורה על ידו. "אף אנו יכולים להגיד ראוי הוא החזון איש שתנתן התורה על ידו כי ראים אנו שדבריו השפיעו על שומעם).

וה שסיפר הספור הזה לא הזכיר שמו של האיש שלמענו שינה החזו"א את מהגו, אולם מיד שגגר לדבר עתה הרבנית ברייטמן ר"ל ואמרה — "זה לא מופת של אחי, כי אם מופת של מלכה הורביץ שהסכימה שבעלה ילמד והיא ובני משפחתה יסבלו תרפת רעב".

"הרבה בנות עשו חיל" ב"ה ישנם כהיום הרבה נשים שמוכנים לרעב ללחם ודאגים למקור הלחם של מזון ובלבד שבעליהם יהיו מישבי ישיבה או כולל ויגדלו בתורה, אבל יראת עליה על כלנה" אכל שונה היא מקצה אל הקצה אשה שהרגלה, ולא רק שנים מעטות, שבעלה מביא הביתה פרנסה ברוח וברוך כבוד והיא אינה צריכה לקמץ בהוצאות ביתה. אשר כאת כשמתאחר הקנך השלחן ובמקום שישמח פרנסה בביתו פתאום אין הפרנסה מצויה בכיס וצריכים לחמט כדי שתוכל לקנות לחם לפך, ובמקום שיהיה לה מכנגי ח צמודה עכשיו היא צריכה לעמוד בתור, אשה שמסכימה לזאת רק כדי שבעלה יוכל להתמסר ללימוד התורה, אשה כזאת באמת יכולים להגיד עליה זאת עלית על כולנה, ובעלה הרה"ג ר' אברהם הלוי שליט"א יכול להשתמש באמת בדבר "התא "שלי ושלכם שלה".

חכמה היתה — "והחכמה מאין תמצא"? שואל הפסוק. הוא שואל והוא משיב "לא ידע אנוש ערכה ולא תמצא בארץ החיים" ואומר רש"י הקדוש "לא תמצא בארץ החיים במי שמחיה אלא במי שממית עצמו עליה כיגיעה וברעבון" — מלכה קיימה בעצמה גם יגיעה — עבודה קשה תמם ורעבון ותנה לבעלה האפשרות לעלות במעלות התורה "חכמת נשים בנתה ביתה" — בית שכולו תורה

ת.נ.צ.ב.ה

מם בן ארי הזהי

הודעות

עדות ירושלים

הודעה המקומית לתכנון ולבניה

הודעה לפי סעיף 149 לחוק התכנון והבניה תשכ"ה 1965 (להלן: החוק)

86/440/ב

ניתנת בזה הודעה בהתאם לסעיף 149 לחוק כי מר עזן הכהנת הגיש לוועדה המקומית לתכנון ולבניה (להלן הועדה) בקשה להוצאת הקלה בגוש 192 חלקה 53/69 ברחוב בית הגן בירושלים. דהיינו: הקלה בקו בניה אחורי מחדר ומערבי בשפוך של 0.40 מ'.

את ההצהרה להוצאת הקלה הנ"ל אפשר להגיש תוך שבועיים מתאריך הודעה זו לוועדה המקומית לתכנון ולבניה ברחוב הלל מס' 23, ירושלים.

ניתן לעיין בתכנית המוצעת במשרד זה בכל יום פרט ליום ו' בין השעות 1200-1400.

אברהם כהילה, מ"מ ראש הוועד

יו"ר הועדה המקומית לתכנון ולבניה

בעשק נבלות

ירידה דראסטית במספר התלונות נגד יצואנים

מאת סופרנו הכלכלי

ירידה דרסטית חלה בשנה האחרונה בתלונות של לקוחות בחו"ל נגד יצואנים ישראלים וחברות יצוא ישראליות. בעוד שבשנת 1980, הגיעו לוועדת התלונות הרשמית הפועלת ליד מכון היצוא 30 תלונות נגד יצואנים ישראלים, הרי שבשנת '85 הגיעו 10 תלונות. בחצי השנה הראשונה של '86 ירד מספר התלונות ל-3 בלבד.

מרכות וועדת התלונות שליד מכון היצוא ובקה בית הלחמי מסרה כי הירידה הדרסטית הזו במספר התלונות נובעת מהתפתחות היצוא הישראלי ומהגברת מודעות היצואנים לפעולה נכונה לפי נהלי סחר בינלאומיים. התלונות הבודדות המגיעות כיום מתייחסות לנושאים של עמלות סוכנים בטיב והזמנות שהיו עיקר התלונות בשנים עברו.

וועדת התלונות שהבריה מתמנים על ידי שר התעשיה הוקמה במטרה לשמור על שמו הטוב של היצוא הישראלי על ידי יצירת כתובה מוסכמת ובעלת סמכויות טיפול בתלונות לקוחות בחו"ל נגד יצואנים ישראלים, תפקיד הוועדה לבדוק תלונה הנוגעת לאי קיום התחייבויותיהם של יצואנים בשאר למוצרי אספקה, טיב הסחורה, עמלת סוכנים או כל תנאי אחר הקשור לעיסקת היצוא.

מסכרות הוועדה הן ממשיות; החל מגיפה ביצואן ופרסום מתן הגיפה וגם מתן הודעה לנסקרים המסחריים לנתק מגע עם היצואן בטול מעמדו כ"יצואן מוסמך" ואף מניעת כל תמיכה כספית בו בתוך מעמדו כיצואן.

בית הלחמי מסרה עוד כי מרכיח היצואנים הישראלים מודעים לקיום וועדת התלונות ולסמכויותיה, ומעוניינים להסדיר את הנושאים הנדונים לפי שעולות על שלחן הוועדה. חברי וועדת התלונות הינם אנשי ציבור עתידי נסיון בסחר בינלאומי. יו"ר הוועדה הוא מנכ"ל המכון רמי גוט.

"כרמל 2" תהיה מרכז מידע רחב

"אל על" שוקדת עתה על שיפור והרחבת מערכת המחשב ועם השלמתה תהיה המערכת "כרמל 2" ממגלה לתת מיצוגן רחב ביותר של שירותים, מערכת ההזמנות הראשונה של חברה תהיה אז בשורה הראשונה של חידושי הטכנולוגיה בתחום זה בעולם. (עתי"ם)

נדחתה דרישת עירית ר"ג להקים פארק ציבורי בשיכון הותיקים

תושבי שיכון ותיקים ברמת גן המאוגדים במתדון "אמרגנית" רשאים להשתמש בשטח של 7 דונמים בשיכון כדי להרחיב את סעיפות המועדון החברתי קהילתי שלהם — קבע בית המשפט השלום בתל אביב, בדחותו בכך את דרישת עיריית רמת גן, להקים על שטח זה פארק ציבורי.

בית המשפט הוגשה בשעתו בקשה לצו מניעה זמני נגד העיריה, ונתה הפך הצו להחלטי. הבקשה הוגשה סטעם מועדון "אמרגנית". ב"כ עריך עמיקם ורדיקמן, בטעמה שעירית רמת גן מנסה להפר הסכם שנערך בשעתו עם המועדון.

תושבי שיכון הותיקים הקימו עמותה שמה מאוגדים מאות חברים, במטרה לפתח במקום פעילות חברתית קהילתית מגוונת לטובת התושבים. הם קיבלו בשעתו שטח של 10 דונם בדרום רחקה בשכונה, והקימו עליו מבני תרבות ואירועים הכרחיים, מיתקני ספורט, בריכת שחיה ועוד.

התושבים מעון במשפם, כי בשעתו מתם הסכם בין "אמרגנית" ועירית רמת גן, שבראשה עמד אז דיר ישראל פלר, לפיו ניתנת לא-נדחה אופציה להרחיב את פעילות המועדון על פני 7 דונמים נוספים, הסמוכים למקום, אם יעמוד חבריו בתנאים טכניים שונים.

לפני כשנה פנו אנשי "אמרגנית" לעיריה למסש את האופציה, בבריים כי עמדו בכל התנאים הנדרשים — חחקנת מערכת ביוב, חשמל ועוד. אולם לטענתם, הודיע להם ראש העיריה הנוכחי, אורי עמית, כי העיריה החליטה להקים על השטח המדובר פארק ציבורי לטובת הציבור הרחב.

ב"כ העמותה פנה לבית המשפט וביקש מניעה נגד העיריה, בטיעון כי אין לה זכות להפר הסכם חתום. (עתי"ם)

הפגנת אימהות ליד שגרירות פינלנד

עשרות אמהות, שנשאו תמונות של בניהן ובנותיהן, מסורבי עליה בברה"מ, הפגינו כיום ג' אחה"צ לפני שגרירות פינלנד בישראל. המפגינות, שייצגו 200 משפחות, תבעו ממשלת ברה"מ וקברניטיה לקיים הבטחתם לאיחוד המשפחות.

מעדיה מודיעה על הפסקת התמריצים לקראת הקיצוץ בתפוקה

גידיוזק — מעדיה הודיעה לכמה בתי דוקון "קחותיה כי היא לא תמשיך בחתים המלאים תמריצים החל מסמבר.

חתי החתמרים כללים סעיפים הנקרות להעלאת שאיבת הנפט ע"י מעדיה עד לכדי 6,000,000 תביות ליום ב. רבים בתעשית הנפט ראו האלאת תפוקה זו המקור הנקרי להצפת השוק העולמי בנפט ועל ירידה דרסטית במחירים.

והו סמן נוסף שסעדיה מתכוונת לעמוד בהתחייבויותיה ולקצץ בשאיבת הנפט שלה כדי להוריד את חקות הקרטל ל-16 מליון תביות ביום במקום 20 מליון שהיא הנפקה כעת. הקיצוץ הזה בתפוקה צריך להתחזיל ב-1 בספטמבר ולקראתו כבר עלו מחירי הנפט במקרים אחדים עד כדי 50 אחוז.

יחד עם זאת אומרים מומחי נפט לא תסכים סעדיה לאבד לקוחות ולהקטין את חלקה בשוק הנפט העולמי. לכן יש המסילים טפק אם אכן יעמוד סעדיה ומדינות אחרות בקרטל במלוא ההתחיבות לקצץ בשאיבה.

ביעתים הדיע שר הנפט של הנסיכות הנפט המאוחדות, מאנה סעיד אל אומייה בדום שלישי כי הוא מצפה לעליית מחירי הנפט העולמי עד ל-20 דולר לתבית בתוצאה מהחלטת אופ"ק לקצץ את השאיבה. ואכן מחירי הנפט בארה"ב כבר עלו מ-11 ל-15 דולר לתבית בתוצאה מהסכם זה. (ער)

ידידים ומקורבים של מרקום חיבים לממשלה 65 מליון דולר

מגילת.— ידידים ומקורבים של מר מרקוס הנשיא המודח פרדיננד מרקוס, חייבים לממשלה 1.3 מיליארד פזות (65 מליון דולר), מאחר ולא הוחזרו מפרעות גדולות שקבלו — סגר ראש תוכנית הביקורת תיאופיסמו נאראנונה.

הוא אמר כי בחלק מן הכסף הזה השתמש מרקוס למימון מערכת הבחירות שלו אולם למפרעות רבות אחרות לא נשארו רישומים מאתר ולא הוצאו קבלות מתאימות.

נואינגנונה מסר במסיבת עתונאים כאן, כי וועדת הבקורת הגישה שש חביעות כספיות נגד מקורביו של מרקוס שקבלו מפרעות ולא הוחזרו אותן. (ע"ר)

לוח המודיע

דירות

קייט

★ בבני ברק מרהטת קומפלט לשבועיים טל 792081 — 03-709803

★ באזור גאולה 3 מאודרת ומרוהטת לשבוע שבועיים סט' באב 02-824263

★ בגאולה דירת 2½ לשבועיים או יותר 02-241936 03-704985

★ לקיטנים! דירת 3 חדרים בצאנז ירושלים, עד ר"ח אלול. 02-817859

הודעות

תוק התכנון והבניה תשכ"ה — 1965

מרחב תכנון מקומי המרכז

הודעה בדבר הפקדה שינוי תכנית מפורטת

נמסרת בזה הודעה. בהתאם לסעיף 89 לחוק התכנון והבניה. בהתאם לסעיף 149 לחוק כי סר ששון לוי הגיש לועדה המקומית לתכנון ולבניה המרכז הוספה שינוי תכנית הנקראת "שינוי תכנית מפורטת מס' מס/19/853 כיחוד עם התשריט המצורף אליה.

עיקרי הוראות השינוי: קביעת קו בנין לחזית.

ואלה הם השטחים הכלולים בשינוי התכנית: גוש 6185 חלקה 312 (357), נבעת שמואל.

כל המעוניין בשינוי התכנית ושאי לעיין בו, ללא חשלום, בימים ובשעות שהמשרדים האמורים פתוחים לקהל.

כל מעוניין בקרקע, בבנין או בכל פרט תכנוני אחר הוראה עצמו נפגע על ידי שינוי התכנית וכן כל הזכאי לכך עפ"י סעיף 100 לחוק האמור, רשאי, תוך חדשיים מיום פרסומה של הודעה זו ברשומות, להגיש התנגדות לשינוי התכנית כמשרדי הועדה המקומית האמורה.

רב שיש

יו"ר הועדה המחוזית לתכנון ולבניה - מחוז המרכז

מטבחים

ארונות קיר

270 ש"ח למטר רץ

ובתשלומים

02-912177

מפעל גנריות

המושב אשתאול

לוח היום

בס"ד יום ה' פ' אתחנן

ט' באב מ"ו (תענית)

הוף היומי בבלי: קדושין מ"ב

משנה יומית: אהלות י', א-ב

הלכה יומית: אר"ח קי"ב, ד"א

סוף זמן	
קריאת שמע	8.32
תפילת השחר	8.53
נץ החמה	7.28
בחור	
זמן	
עלות השחר	4.22
נץ החמה	6.00

הודעות

עדות ירושלים

הועדה המקומית לתכנון ולבניה

הודעה לפי סעיף 149 לחוק התכנון והבניה תשכ"ה 1965 (להלן: החוק)

ב/69/1394

ניתנת בזה הודעה בהתאם לסעיף 149 לחוק כי מר ששון לוי הגיש לועדה המקומית לתכנון ולבניה (להלן הועדה) בקשה להוצאת הקלה בגוש 657 חלקה 141 ברחוב גבעת המבתר בירושלים. דהיינו: הקלה באחוזי הבניה בשעור של 6% מעל 50% המותרים, הקלה בקוי הבניה ובנית מדרגות חיצוניות לקומה הראשונה.

את ההתנגדויות להוצאת ההקלה הנ"ל אפשר להגיש תוך שבועיים מתאריך הודעה זו לועדה המקומית לתכנון ולבניה ברחוב הלל מס' 23, ירושלים.

ניתן לעיין בתכנית המוצעת במשרד זה בכל יום פרט ליום ו' בין השעות 1200-1400.

אברהם כהילה, מ"מ ראש הוועד

יו"ר הועדה המקומית לתכנון ולבניה

עדות ירושלים

הועדה המקומית לתכנון ולבניה

הודעה לפי סעיף 149 לחוק התכנון והבניה תשכ"ה 1965 (להלן: החוק)

86/504/ב

ניתנת בזה הודעה בהתאם לסעיף 149 לחוק כי מר דוד זקן הגיש לועדה המקומית לתכנון ולבניה (להלן הועדה) בקשה להוצאת הקלה בגוש 144 חלקה 24 ברחוב אלכסנדר 22 בירושלים. דהיינו: הגדלת גשר מרפסת לבנין בגודל הקומה השנית של הדלקה.

את ההתנגדויות להוצאת הבית הנשר הנ"ל אפשר להגיש תוך שבועיים מתאריך הודעה זו לועדה המקומית לתכנון ולבניה ברחוב הלל מס' 23, ירושלים.

ניתן לעיין בתכנית המוצעת במשרד זה בכל יום פרט ליום ו' בין השעות 1200-1400.

אברהם כהילה, מ"מ ראש הוועד

יו"ר הועדה המקומית לתכנון ולבניה

תוק התכנון והבניה תשכ"ה 1965

מרחב תכנון מקומי חיפה

הודעה בדבר הפקדת שינוי תכנית מתאר מקומית

נמסרת בזה הודעה בהתאם לסעיף 89 לחוק התכנון והבניה תשכ"ה 1965, כי במשרדי הועדה המחוזית לתכנון ולבניה מחוז חיפה ובמשרדי הועדה המקומית לתכנון ולבניה חיפה, ומפקד ביחד עם המשרדים המפורטים אליו שינוי תכנית מתאר מקומית הנקרא:

"תכנית מס' חפ/1814 — בית הספר התיכון הדתי לבנות הבתשבה הבתרמנית — חתאמת בניה", המהווה שינוי לתכניות הבאות:

חפ/229 — תכנית המתאר של חיפה.

חפ/981 — המשבצת הבתרמנית — צמרת.

המשמש על התכנית המועקדת חפ/1400 — תכנית מתאר מקומית לשרטוט התכנון של הועדה המקומית לתכנון ולבניה, חיפה חיפה.

השטחים הכלולים בשינוי התכנית:

גוש 10833 — חלקות 28, 29, 45, 51, 53.

חלקי חלקות: 38, 45, 46, 49, 54, 55.

המקום: בין רחוב האלעלים לרחוב מאיר בשטשה הבתרמנית.

עיקרי הוראות התכנית:

1. שינוי יעוד שטח ציבורי פתוח, שטח שטחר לצרכי דת ותרבי לשטח מגורים ג, 2.
2. שינוי יעוד שטח ציבורי פתוח לשביל להולכי רגל.
3. ביטול דרך, הרחבת דרך וקביעת דרך חדשה.
4. קביעת מבנים להריסה.
5. איחוד חלקות.

כל המעוניין בשינוי התכנית ראשי לעיין בו ללא חשלום בימים ובשעות שהמשרדים האמורים פתוחים לקהל.

כל המעוניין בקרקע, בבנין או בכל פרט תכנוני אחר, הוראה את עצמו נפגע משינוי התכנית, וכן כל הזכאי לכך על פי סעיף 100 לחוק, ראשי להגיש התנגדות לשינוי התכנית במשרדי הועדה המקומית לתכנון ולבניה חיפה, תוך חדשיים מיום פרסומה של הודעה זו ברשומות.

ההתנגדות תהיה בכתיבה וחלוהה בתצהיר המאמת את העובדות שעליהן היא מתבססת. התנגדות שאין בצדה דין או אינו אחר שהוסמן לכך בחוק אי על פי.

יולי 1986

תמוז תשמ"ו

משה בלזור

יו"ר הועדה המחוזית לתכנון ולבניה

מחוז חיפה.

ה נסיוגל חברה ישראלית לבטוח בע"מ

דין וחשבון מקוצר ליום 31 בדצמבר 1985

מאזן מקוצר ליום 31 בדצמבר 1985

(בשקלים חדשים מותאמים)

השקעות		השנה הקודמת	הון קרנות ועודפים		השנה הקודמת
אגרות חוב של הממשלה או בערבותה	16,022,789	15,870,749	הון מניות נפרע	6,260,390	3,516,470
			תקבולים ע"ח מניות	239,222	1,740,755
			קרן להזלוקת מניות הטבה	—	1,003,165
הלוואות ופקדונות בבנקים	2,704,381	1,806,826	עודפים	(5,764,621)	(4,676,265)
	18,727,170	17,677,575		734,991	1,584,125
רכוש קבוע ומקרקעין	1,160,938	1,105,293	עתודת בטוח חיים	17,163,362	16,119,667
פרמיה לגביה ויתרות סוכנים	1,882,457	1,415,951	עתודה לסיכונים שטרם חלפו בבטוח כללי	1,924,931	1,554,192
תכרות בטוח (חשבון ע"ש ופקדונות)	195,619	330,139	תביעות תלויות חברות בטוח (חשבון ע"ש ופקדונות)	1,563,196	993,721
				931,814	632,629
סכומים לקבל מזומנים וכרוש אחר	811,392	1,056,790	התחייבויות אחרות ויתרות זכות	459,282	701,414
סה"כ מאזן	22,777,576	21,585,748	סה"כ מאזן	22,777,576	21,585,748

דין וחשבון מקוצר על עסקי בטוח כללים בשייר עצמי בשנת 1985

		השנה הקודמת
פרמיה ודמי רישום ודמי פוליסות	6,543057	4,591,645
רווח השקעתי כולל דמי אשראי	810,237	(144,997)
גידול עתודת ביטוח	(403,572)	(29,892)
תביעות לשנת-הדו"ח	(3,338,581)	(1,644,305)
הפרשה לסיכונים יצאים מן הכלל	—	50,134
הוצאות הנהלה וכלליות (דמי עמילות וניהול)	(3,933,309)	(3,345,345)
הפסד ביטוחי	(322,168)	(522,760)

דין וחשבון מקוצר על עסקי בטוח כללים בשייר עצמי בשנת 1985

		השנה הקודמת
פרמיה	2,665,186	2,831,588
רווח השקעתי	535,085	(105,955)
גידול עתודת ביטוח	(669,952)	(530,023)
תביעות לשנת הדו"ח	(1,657,346)	(1,348,991)
הפרשה לסיכונים יצאים מן הכלל	—	111,965
הוצאות הנהלה וכלליות ודמי עמילות וניהול	(849,664)	(948,033)
רווח ביטוחי	23,309	10,551

מצב ההון הנפרע ליום 31 בדצמבר 1985

		השנה הקודמת
ההון הנפרע המתחייב לפי התקנות(*)	2,229,000	651,873
ההון הקיים מתאם לצורך התקנות	734,991	548,995
גרעון	(1,494,009)	(102,878)
הון מניות נפרע המתחייב לפי התקנות	1,969,000	440,790
הון מניות נפרע הקיים (**)	432,427	482,257
עודף או (גרעון)	(1,536,573)	41,467

דו"ח רווח והפסד בשנת 1985

		השנה הקודמת
הפסד ביטוחי	(298,859)	(512,209)
רווחים (הפסדים) מהשקעות שלא נוקפו לדוחות עסקי בטוח	130,562	(174,405)
ניטוף (שחיקה) אינפלציונית של פריטים כספיים	(466,458)	548,176
הוצאות הנהלה וכלכליות שלא נוקפו לדוחות עסקי בטוח	(453,601)	(362,506)
הפסד מותאם בשנת הדו"ח	(1,088,356)	(500,944)

(*) תקנות הפקוח על עסקי בטוח (ההון הנפרע המינימלי של מבטח) התשמ"ב — 1982

(**) כולל מניות הטבה המוצעות לתלוקה.

הערות:

1. דין וחשבון מפורט ומלא עם באורים של הנהלת החברה, כולל דין וחשבון של מבקרי חשבונות יימסר במשרדי החברה, רחוב בן יהודה 14 תל-אביב לכל דורש.
2. הפרסום הנ"ל נעשה בהתאם לחוק הפיקוח על עסקי בטוח התשמ"א — 1981.

תקנות הפקוח על עסקי בטוח:

1. תקנות בדבר צרכי השקעות ההון, קרנות ותתחייבויות של מבטח התשמ"ב 1982.
על פי התקנות האמורות, לחברה עודף השקעות בדרוש קבוע לכסוי התחייבויות בבטוח כללי בישראל — כדי 1,160,938 ש"ח מתאמים.
2. תקנות בדבר דרכי הפרדת חשבונות וכסים של מבטח בטוח חיים, התשמ"ד 1984.
לתאריך המאזן החברה סדר נערכה לישום מלא של התקנות האמורות. לעת הוצאת דוחות ביניים כספיים אלה מסיימת החברה הערכותה ליישום התקנות.

מאת ש. לדנר

ניצול ימי החופש ל־מעקב

בכר דובר רבות על הסלילה הסכרית ימי החופש בימי הקיץ הלהתעם. יום שהיה אדם לחם ומצוד ויקר מבשאר ימות השנה. ואולם, לשנות את המצב אות — קשה מאד, היום כבר אין זו בכי חינוכית, כי אם בעי־ סי יחסי עבודה. שהרי רוב־הבם של המורים (המורות (גם בסקטור החרדי) לא יהיו מוכנים לתת יד לשיתוי מציאות כזו.

מה שמוטל עליהו, בתור הורים, לנסות ולנצל את ימי החופש למעקב ושינוי אחר ילדיהם. לסנן נזק מהם מצבם האמיתי.

לא נחמא לאמת אם נאמר שטבע הילדים שכל ההורים חפצים לוכמוע אך שוב אודות ילדיהם, וכל אב מבטיחן שכתבמילדיו יאמרו לו רק בבחים כל הילדים. האמת היא, שלא כל מחנך אומר את כל האמת. הסיבה — שמומה בתכלית. הן מסוים שלא נעים לומר לאבא ולאם אינו מצוטר הסופר! והן מסוים שהבחנך הרשם שהוהורים לא יאמינו לו בגלל הנטיות שיש להם. או שמא עוד יצנו הנאשים אותו בראי הצלחת הילד.

ברם מתה, בימי החופש, כאשר ילד נמצא הרחק מהשגחת הבלבלת של ההורים, הם יוכלו לעקוב אחריו, לבדוק את כדרתו בכל המבחים, הן בחברה, הן בביתו, ודי במרחת עיניו, ונגמה לפרש את הבדבר.

בשמה הפילה.

— ידוע לכל מי שהגה מעט בדברי חז"ל בספרי רבותה"ק, כל גדול מכלה הפילה. ויעין בדברי הבית־יוסף בס' ב"ת (ס"ל אי"ה) המבאר הפילה מה. והוא מתבב עם שחסידים הראשונים היו מגדים בתפילה קודם לכלה הבראה. שהיו מגדים להתפשטות הכשמיות כלל (ע"י"ש באריכות) ובעין בספרי רבותה"ק (ביקר אאור רשמה פ' דבא. ב"ה והנה סולם מתבב ובר) המאריכים בהלכה מעלת הפילה. ואין בכך פלא. כידוע רבותה"ק שהתפילה משבעה: הזדמנות הניתנת לאדם הקטן לשוחח עם בורא כל העולמים. מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, וכמו שאמרו הלמיד־הבכש"ם הק', שכאשר יהודי קם בבוקר משנתו ואומר: מודה אני לפניך. הוא מתבתן: מיהו הי־אני, ומיהו הילפניך, אן אז אי אפשר שלא תאתונו הרעדה, ונתת — הודים יקרים — בימי החופש ניתנה לכם הזדמנות לעקוב אחר תפילת ילדכם, ובפרט כאשר רחב־ ריכם של ההודים. גם הם בוהרים לעצבם שכדים של נופש בימי החופש הלזו. ואז הילד נכנא תחת עינו הבולשת של האבא, והאבא יכל להתבונן בילדו ולדר אות: כיצד מתפלל ילדי. היכן מהחילה הפילתו. כ"הדר" או בברכות השחר? והאם הוא כתפ־ לל. או שמא שפתיו נעות. ותי לא? ובעצר נראים אצלנו הקטנים שלאחר ההפילה — "התחנון", אשרי יבא־לציון וכדומה.

זאת דבר.

יש ילדים, בכל זמן שהיו תחת חסותה של המורים. הם פחדו לחלל בתפילה. משא"כ עתה, בימי החופש צריך לבדוק הימב. האם אין הם מתדרדרים היו בשטה זה. ודבר זה אמור גם לגבי ה־בנה, אשר בהתחן תחת חסותה של הבורה הקפידו על הפילה (בקש־ ים שהרגילו אחר) ובתה. בימי החופש. האין היא נטונה אחרי הי־ו?

ומעיר לעניין באותו ענין.

— קראת שמע וברכות־ הבתנן וברכת המזון. הדברים הנראים בקבנים הם כ"כ גדולים. שהרי בהתבונן במצוה ברכת הבתנן נראה כי הם קשורים בשרשא האמונה. והאדם נצטוה לברך את הקב"ה לפני ואחרי ההנאה מן הנהי"ו. למען תזכר באדם הזה חרטה ששום־דבר אינו שייך לו. הכל שייך להקב"ה, ממנו הוא צריך לקבל רשות לפני האכילה. להודות לו בשמחה. הקפידה מאד ע"ז בילדי ישראל. א' הסיבות ספני ש"ש בהם צריך את החמר־ מות הלהוהיות, הודות להמימות זו — יחדרו בהם ענין זה ביתר שאת. ועתה - כימי החופש — שומה עלינו לברוך: האם הם מת־ נהגים כראוי בשטה זה?

וכן בענינים שבין אדם לחבירו.

— זהו ששה כה גרחב, שקשה לרכז אותו כ־שורות ספורות. ואמ"כ אי אפשר להתעלם ממנו. הוא חייב לעכוד בקורת קפדנית של ההורים.

אסנס, שכא ההורים, שמתוך נגיעה אישית אין הם חפצים לר־ אות בגגני הנפש של ילדיהם, ברם, התעלמות זו לא תועיל להם מאר מה הזיא עלולה רק להזיק להם.

הודים יקרים, בימי החופש כאשר ילדכם משתק עם שאר בני גילו בחצר. וכולו לעקוב, אחר התנהגותו, האם מתנהג הוא כראוי האין הוא כאנה (אוהאת מטן, דב־ רכם) את הבדיו. האם אין הוא פוגע כהם בדיבור. האין הוא כשקר ורגזן, וכפרט כאשר חבריו נפתר־ הו, כיצד הוא בקבל זאת.

ובהדסנות זו לא נוכל לחשוף את בכסני מאותם ההורים, אשר "יודקים" את ילדיהם החוצה כשעה הצהריים, בדיוק באותן השעות אשר חלק מהשכנים חפץ לנוח קמצא. והאם — גם היא רוצה לבשות כן. הדוקא כמצאה מרצון הכנוחה של ההודים, כרשבתה מבחה הסכנים, האם זה חינוכי?

ובן בשטה הנינות.

— צריך לנצל את ימי החופש להקפדה מידבית בשטה הנינות, תחתי הדכנות־פו להרבות שיחות בנושא זה. ולערוך סעקב רציני כל התנהגות הבנות.

ולסיום: בדיקה המצב בשטה כיבוד הורים. יש אסתה הסבודות כי הכסיחות לילדים דורשה, שלא יעבידו אותם כאוכה. ואולם הס־ ביאתה היא הפוכה. ילד צריך לה־ תיגל שגם הוא חייב לשאת בעמל, וכי גם הוא יכל לתרום את חלקו בסיית בבית. וכאשר הוא מבצע את המוטל עליו, ב"ה הוא מתחנך בשטה זה. משא"כ כאשר הוא מתגנל שההודים צריכים לעשות הכל עבורו, אין זה חינוכי עבורה.

ולא מרובר כאן שיעבידו את הבנים או הבנות בעבודה שהיא למעלה מכחם. אלא עצם הסלה עבודה עליהם, הוא כסלכצמו אקם חינוכי, ועייז הילד יערוך וידע כמה ההורים מסיעים לו כמשך כל השנה.

כלל ידע הוא, כשם שצריך לתגן על שאר הכצוות כן צריך לתגן על מצות כיבוד אב ואם.

ולסיכום לא נוכל שלא לנגע בנקודה רגישה הזאת: חינוך ע"י הרגשה אישית, כאשר ההורים עצבסם סתגהגים כראוי, חצי מלאכה כבר נעשתה... משא"כ כאשר הילדים רואים שההורים עצסם אינם סתגהגים כראוי, הכיצד ידרשו מהילדים שהם יהיו סובים יותר מההורים?

והקב"ה יצוה לנו שנוכה לחנך את ילדינו — דור העתיד — כראוי, ובזכות זו נגאל מהרה תשועת עולמים כב"א.

תלמוד תורה גור בירושלים: תוכן מפואר בבנין מפואר

מאת י. אריאל

אין לך כמעט אדם שעבר ולו באקראי או גם בדרך את רחוב לרמתו בירושלים — ושינו לא ראה את אותו מבנה רב־גלצות

תבריו הנהלת הנתיה עם ח"כ הרב שפירא בחזיתי הבנין.

העובר לתפארת לתלמידיה לכן צובה הרחובות בדרדים דיבהו הצפתה לאורבה של מאבנה הנמים. בזרת הלין, קשה לדעה האם יבחר הכובר ביקר כה מסתתר בתוכו של אותו בית תל־ פיה:

אולם בי שיבנס לתוכו, מובטח הוא שיגיע בהחה למסקנא, שתוכו נאה מבחו — לבחה שבתו נאה ומקסים, מבוהב עין.

זהו ביתו של ה"ת ושיבה דה־ סידי גור בירושלים. בתוכו מוצאים מקום לתלמודם קרוב ל־500 תל־ מידי הת"ת המחולקים ל־16 כתות. שם מצוי חדר האוכל הגדול שלידו הבסבה המשוכלל. חצר סוסופת, מבואות ומעבריים. אלו שמגיעו, המה הדברים המושלמים באותו בנין רחב־מרים. לכשר תושלם היצירה הזאת לחלוטין, ימצאו בבית הזה מקום גם ישיבה ופגיעיתה; בית מדרש גדול ועמ־ רות תורניים, ולכתרים ותסיריים.

את גולת הכותרת של קורת הרוח, שאב האורח, כמו גם מלוו־ יו, מהכקור בכתות הת"ת. מה"מבחנים" הקצרים בכתות הנמוכות שתלמידיהן הפגינו ידי־ עה ושמחה; ומהפלפולא דאורי־ יתא ככתת המתיבתא שתלמידיה יחבשו בזמן הקרוב את ספסלי בתי המדרש בישיבות גור ברחבי הארץ.

העובר לתפארת לתלמידיה לכן צובה הרחובות בדרדים דיבהו הצפתה לאורבה של מאבנה הנמים. בזרת הלין, קשה לדעה האם יבחר הכובר ביקר כה מסתתר בתוכו של אותו בית תל־ פיה:

אולם בי שיבנס לתוכו, מובטח הוא שיגיע בהחה למסקנא, שתוכו נאה מבחו — לבחה שבתו נאה ומקסים, מבוהב עין.

זהו ביתו של ה"ת ושיבה דה־ סידי גור בירושלים. בתוכו מוצאים מקום לתלמודם קרוב ל־500 תל־ מידי הת"ת המחולקים ל־16 כתות. שם מצוי חדר האוכל הגדול שלידו הבסבה המשוכלל. חצר סוסופת, מבואות ומעבריים. אלו שמגיעו, המה הדברים המושלמים באותו בנין רחב־מרים. לכשר תושלם היצירה הזאת לחלוטין, ימצאו בבית הזה מקום גם ישיבה ופגיעיתה; בית מדרש גדול ועמ־ רות תורניים, ולכתרים ותסיריים.

את גולת הכותרת של קורת הרוח, שאב האורח, כמו גם מלוו־ יו, מהכקור בכתות הת"ת. מה"מבחנים" הקצרים בכתות הנמוכות שתלמידיהן הפגינו ידי־ עה ושמחה; ומהפלפולא דאורי־ יתא ככתת המתיבתא שתלמידיה יחבשו בזמן הקרוב את ספסלי בתי המדרש בישיבות גור ברחבי הארץ.

אך למה תקדים את המאוחר? — נפתח עם הפתיחה, ממה למרנו על הארוצ הבלוס, "ין ישן", המצוי באותו בנין רב־ פארות, אותו תארנו כקצרה בפתח הדברים. וכמו כמבעיות, היה המספר הפותח. לא אחר מהאיש שהופקד על משמרתו של הת"ת עם יסוריו עוד לפני למעלה מ־30 שנה כברכת מרן אדמו"ר בעל ה"בית ישראל" וי"ע; ואשר היה המנצח. היחוס והבהנה של האכס־ ניה בה אנו מצויים: הה"ח שלמה צבי רים, מנכ"ל התלמוד תורה והישיבה.

חינוך למדות וליראת שמים

בשנת תשי"ב נוסד ה"ת דחד־ סידי גור בירושלים. בברכתו, בעידודו ובהכוחנתו של מרן האדמו"ר זי"ע. המתכונת עוצבה בהוראת חכם; המנמה, לשמר את מבטה שיעשה.

בן המסובים לאותה ישיבה חגיגית מצויים מרבית חברי הה־ נהלה, אשר עמדו על אביזו של מעוז תדהי זה, הב דמס מעפקי הראשי מכידות גוד: הרה"ח אלעזר הנרלס; הרה"ח רפאל־יעקב שפירא; הרה"ח אברהם פאלוץ; הרה"ח תנינא שיף. משב"ק בית גור המכלמד הראשון של הת"ת: הרה"ה פנחס מנחם יוסקובין; הר"ר יעקב ליצמן הר"ר יצחק גולדקנופף — וכאמור, הרב שלמה צבי רים מנכ"ל הה"ת הרוב צבי קופרברג מנהלו הרוחני הר־ אורח ת"כ הרב אברהם יוסף שפירא.

מי שלא נכחו מבין תכרי הה־ נהלה, אך שמם המחבר כבל עת בו עסקו כעבר או בהוה, הי"ה: הרה"ת בתתיהו סיגן והרה"ח יהודה אריה קולרקנופף. הרה"ח חיים אליעזר לוקסנברג ועוד.

הרב רים סוקר את חבלי הבר־ אשית. את הימים בהם שוכן הת"ת בדיקה צרת־ממדים: ההתרחבות בעת המעבר לבנין הישן בחצוב דוד ילין, תוספת הקומות — בראה אל הבנין הספאר הנוכחי, שכיום, גם הוא צר מהכיל את התלמידים הרבים המתופקים על שעריו. עוכרה משמחת כשלעצ־ מה. המאלצת כבר בימים אלו את הנהלת הת"ת לגשת להשלמתם של רחוק חדרי לימוד נוספים.

"את העידוד, כמו גם את הדרך. זכינו לקבל מהקודש־פניהם מכ"ק מרן זי"ע אשר ליווה בעינא פקי־ חא, כל צעד ושעל מהתפתחותו של מוסד זה. כך בעבר, כן גם בהווה, חזתת עינו הפקוחה של כ"ק מרן האדמו"ר שליט"א שהגו תמיד חיבה יתירה למוסד המגדל דור ישרים יבורך לתורה וליראה צדופה", מספר הרב רים.

העמל הרב שהושקע ומושקע. ע"י צוות המלמדים והמשגיחים, שתמיד היה מן המשובחים ומן העידית — ניכר היטב כתלמידים הרבים שיצאו אה. שעריו של הת"ת. החן, הנובע מיראת שמים, גטוך על פניהם של התלמידים. שיגם ושיחם, גם הוא מאותו מעין נשאב. העדינות — היא סממן; הידיעה — היא מאפיין; יראת שמים — היא הממרה, ועל הכל היחסם תלמידי־תכמים הצמלים ככל עת בעמלה של תורה.

חניכיו של ת"ת וישיבה דחסידי גור בירושלים — זוכים לשבתים מרבה"ק מחוד לרוד. הפעלה להציגיד את צעיר הצאן בנתיבו־ תיה של תורה הטולה בקנה אחר עם חסידות; לתנכה למדה טובות, להתנהגות טובה ולידאת שמים שתלחם בכל צעד שילכו וכלל דרך החינוך המקורית המסורה לנו מרבה"ק מחוד לרוד. הפעלה להציגיד את צעיר הצאן בנתיבו־ תיה של תורה הטולה בקנה אחר עם חסידות; לתנכה למדה טובות, להתנהגות טובה ולידאת שמים שתלחם בכל צעד שילכו וכלל הדרה התורה אנהה יראל — אשר כיקש להתרשם בקרוב מהנך מרבה"ק מחוד לרוד. הפעלה הרבה בכבדת הדרך הבאה שיעשו בחייהם: בישיבת הקדושות. הכל מקלמים את ממעין הידיעות הנעשד והתכתות המכולאות שהם מבר־ אים עמס מן המקום בו עוצבה אישיותם בנערותם. מאז ומעולם היה החינוך לתורה ולירדישקי"ע — הדבר הכולם ביחד בחצרה של גור. כך היה זה כפולין, כך זה גם בירושלים. אותה מהכונה, גם אותה שפה: אידיש.

זו ההנאה מן המלאכה הקשה

הרב שפירא מאדין כקשב רב. הוא לא יכול להמתיר את התרנ־ שותו לשמע הדברים. לא יכול, שלא להתרשם מן הנתונים המ־ ספרים, המשלימים את קמה המדה של הדברים העמוקים שהושכעו על יסודות חינוך. ממוחתי, נ־ שותיו וסגנונו.

הוא משלים את הדברים בה־ רצאה סקיפה על יסודות חינוך במשנת החסידות; על הרגש שהרשם תדירות על ה"לשכה"; על הכדיחה מן הכבוד והפרסום והעמל הרב להתעלות ספח מעל התעמדות.

הרב שפירא. מייצגה של היה־ דות הנאמנה כמצרכותה הציב־ ריות והוא עצמו צורבא מרבנן. מסמכ את דבריו בי אמנם, השהות הזו כמתיצתם של תינוקות של בית רכן המתחנכים על טהרה הקודש, היא הנותנת את ההנאה והירדבון כסלאכה הקשה אותה מבבעים נציגיו של הציבור.

בשלב זה, ביתת לו ההדרמנות להיזהבה מקרוב בי השמיעה כלבד לא יכולה למצות את מה שניתן למצות בראיה. יוצאים אל הכתות. למן כתות הגן המצדות ב...מקלם, ועד לכתת המתיבתא. התלמידים מקבלים את פניו ופני האורחים החשובים בשמחה. הוא שואל והם משיבים. ידיעתם ניכרת, אם כי התרגשותם לא נסתרת.

החיה האמיתית, מצפה כקומה העליונה. שם שוכנת המתיבתא. תלמידיה, קרוב ל־50, יחבשו כזמן הבא אל הספסלי הישיבות. הם עוסקים בסוגיות דמסכתא פסחים והמו"מ המתפתח כאן — יש בו כדי להרגיז את הלב. כאן, אין זה הלילך של שאלות ותשובות, אלא הרצאת דברים וחדושי תורה.

ומשנכנס האורח לסוגיות הב־ למדנו ע"י התלמידים — שוב אינו מסתר לצאת מהן. "לפני הב־ קור, ובור על שעה. אבל כעת, בעיצומו של הבקור, כבר לא מבטים לעבר השעון. (ודת הכספים יכולה להמתין. המו"מ המתנהל שם, רחוק ככל מובן וכבל ענין מהמו"מ המתפתח כאן). הדברים קולחים, נוטלים בהם חלק — כל הנוכחים. האורח משמיע בסיוס סלפול; קנין נצח, אשר נקנה על ידו בבחרותו. עת עשה את שנותיו בישיבתו של הגאון ממשיבין זצ"ל אליו היה מקורב. ישיבה הנמצאת כיום לא הרחק מן הת"ת.

אמתנו שעה של קדת רות. ולא ככדי: מבצר עוז לתורה ולח־ סידות. אשר זכה לשכון באכסניה נאה והוא משמר את ניחחות עבר עילאי, אשר כורת אכזרי ביקש להעבירו ולא יכל. בזכותם של קדושי עליון, מצוקי ארץ, שהר־ תירם בורא עולם לפליטה לדורנו, לשקם ההרסות והחרבות ולבנות מחדש עולם של תורה; עולם של יראת שמים וחסידות לתפארת כל בית ישראל.

ובשבתה הארץ שבת לה'

חוברת יהדות בנושא שמיטה לכתות נמוכות ובינוניות

בחופשת קיץ זו, מומרדות המורות טרם עת. אודות שנת הלמודים הבעל"מ: כשנת תשמ"ז עליהן ללמד חומר קשה שלא עסקו בו מזה שש שנים.

לכן מצאתי לנכון דווקא עכ־ שיו. להציד באמנה על החומרת הנפלאה. חוברת השמיטה. פרי עמלה של המחנכת הותיקה מרת מלכה הרביץ מירושלים, שהר־ ציאה מתחת ידה דבר מושלם נאה ומתוקן.

תשיבות מיוחדת לתוכרת זו, שיצאה לאור בהמלצה מרכז החי־ נוך העצמאי.

בחוברה מלוקם מרוכז ומעובד חומר על נושא השמיטה בצורה יוצאת מן הכלל.

סגוליות החוברת היא בכך שאינה מיועדת לגיל מסויים בלבד; היא מתאימה לכתות: א. ב. ג. ד. ה. וכבר השתמשו בה כתות אלו בשמיטה קודמת חכו להפיק ממנה תועלת רבה.

החוברה ספתמכת על מקורות מגוונים וסמפקת חומר רעיוני הלכתי ומוסרי המוגשים בצורה מובנת ומוסברת הימב.

ניכר כי הושקעה עבורה רבה כרי ללקט תוסר רב בצורה תמ־ ציתית; רעיונות עמוקים והלכות סבוכות — ולערוך את הכל בצר־ הה כהירה, ברורה — לכתות הנ־ מוכות. מעניינת ובעלת מסר רב גם לכתות היותר גבוהות.

המחברת, כמורה ותיקה ומנ־ סה, שכבר הוציאה חוברות יהדות (על הסדור — כהכנה לקבל הס־ דור, וכן על החומש — כהכנה לתחילת לסוד התומש. וכן תוכרת מצוינת ללמוד הקריאה, תוכרת שהיא תדהה ביראת שמים ומתירותה לתלמידה באופן עקיף) — הסיבה לעשות כאשר היא מביאה בהקדמתה לתוכרת השמיטה — דבר אל המורה וכו היא מדריכה כיצד ניתן ללמר אה הנושא מתוך החוכרת אף בכתה א', ומסכירה כיצד יכול/ה החל־ מיד/ה שעריין לא למד/ה קריאה להשתמש בחוברת (מפני שזו תוכרת שנלמדת רק שנה אחת דק בשמיטה מתאים ונאה ללמד סאותה חוברת גם בכתות הנמוכות וגם ככתות גבוהות יותר).

המורה — תוכל להפוך מחוברת זו תוסצית למטרכי שער־ ריס; כל דף מהווה גם מעין מערך של שעור. לטורה תשאר רק עבודת ההכבר והפתות של כל יתידה בפני עצמה. או תוספת דוגמאות בלבד. ע"פ הכותת התוכרת. אף מפורים ומעשיות תמצא המורה בחוברת עצמה.

החלמיד/ה תמצא בחוכרת עבודות ושיעורי בית מגוונים.

(ניתן לבחור בכתות הנמוכות את העבודות הקלות והכתות ב־ נוניות ומעלה את העכתדות האה־ רות המתאיכות).

איורים ועמרים גרפים עדיגים מוטיפים נופך של חן לחוברת — הכל ערוך במוכ מעם. ריש בכך כרי לחבב על התלמידים את הל־ מד בנושא ההתעניינות בו.

וגדול למוד שמכא לידי מעשה.

ניתן לומר כי חבור זה יש בו משום זכרי הרבים בלמד ישרי של מצוה תשובה זו — מצות השמיטה.

בברכת הצלחה ורשר כוח בשם רכות — אתת המורות (י.כ.)

ממעמקים קראתיך

מציאות החיים היהודיים כרו־ רות האתרגים, כאשר היהודים המתגודדים כקרב הגוייים נאלצו להתמדד עם הסביבה הנוכרית הסקיפה אותם, היא הקוסב המ־ דכי בספרה של המחברת דבורה בן משה "ממעמקים קראתיך", ספור על מסירות נפש של נערה יהודית, הסתמרדת עם הסציאות, ולכרות הפיוויים הצעומים המ־ קיפים אותה היא שומרת אמונים למסורת האבות.

נולה אחר גולה גלתה יהודה, ובארצות השונות היו גם התנאים שונים. היו משמרים שבהם היו מנסים לבולל את היהודים ע"י דיכוי כלכלי והופעל כנגדם מכבש המיסים. הם חויבו לשלם מסי אפליה מובהקים שלא יכלו לעמד בהם, וכל זאת כדי לנתק אותם משרשיהם.

מאידך, היו מדינות שבהם ניסו השלטונות הנכריים לעחד את ההתבוללות. אולם בדרך שונה לתלוטין, בדרכי נועם כביכול, כפיתוי להשתלכות כסכיבה הנוכרית.

שתי הדרכים גם יחד איימו על קיומה של האומה, ובני עם קדוש נתבעו להתמדד עם הסביבה הנכרית, ואמנם תוך מיחידים שלא יכלו לעמד במבתן. הרי הניצרן היהודי שבלב התעורר בשעת הכרעה. במקרים רבים, לצערנו רבים מספור, הגיעו רבבות משפחות עד סף משבר. ותלשו מאד בקיום המצוות המעשיות, עם זאת שמרו על הגבול ולא חצו את הקו המסריד בין ישראל לע־ מים.

בהתרגשות מיוחדת אנו קור־ אים בספר שלפנינו על הפגישות בין בני משפחה, שמסיבות הימים נותקו הקשרים ביניהם. היו תקו־ פות שהבנים לא ידעו על הורהם, עד שתפגשו בדרך אקראי. סיפורים אלה המתוארים כמוכ טעם ע"י הגב' דבורה בן משה בספרה שלפנינו, משמשים דוגמא למאות ויותן גם לאלפים שבשנות השואה האיומה נפלו לידי נכרים. היו בין האפוטרופסים שהבנים האובים נתגדלו בבתיהם שידעו יפה את מוצא הילדים אשר בידיהם אך התביעה להתודים להוריהם נתק־ לה בסירוב גם ומתוצף. וכך אנו עדים לאלפים מבני ישראל ומהם בני משפחות חשובות ביותר שנ־ ממעו כך הגויים.

כתב המוריס יכול לספר על בת למשפחה מפוארת ביותר. אשר מיד לאחר לידתה בהיותה בת שבועות מספר החלו רוכבת המחת כמרוצתן. ההורים קידשו את ה' ואילו הילדה הפעוטה הופקדה ימים ספורים לפני האקציה בידי שכנה נכריה, כתוספת סכום כסף עצום. בתנאי מפורש על מנת להחזירה להוריה לאחר המלחמה. ההודים אף המפיקו לשנר מכתב לאו"ב שילדתם נמצאת בידי אותה משפחה נכריה. בתוספת ההתחייבות כתב שנכסרה ע"י אותה משפחה נכריה כי בבוא השעה תוחזר הילדה לידי קרובי הוריה האומללים.

כאשר הגואלים באו להוציא את הילדה היתומה מבית המשפ־ חה המאמצת להתדרה לחיק משפחתה הדתית סירבו בני המ־ שפחה שיעשו.

בין המסובים לאותה ישיבה חגיגית מצויים מרבית חברי הה־ נהלה, אשר עמדו על אביזו של מעוז תדהי זה, הב דמס מעפקי הראשי מכידות גוד: הרה"ח אלעזר הנרלס; הרה"ח רפאל־יעקב שפירא; הרה"ח אברהם פאלוץ; הרה"ח תנינא שיף. משב"ק בית גור המכלמד הראשון של הת"ת: הרה"ה פנחס מנחם יוסקובין; הר"ר יעקב ליצמן הר"ר יצחק גולדקנופף — וכאמור, הרב שלמה צבי רים מנכ"ל הה"ת הרוב צבי קופרברג מנהלו הרוחני הר־ אורח ת"כ הרב אברהם יוסף שפירא.

מי שלא נכחו מבין תכרי הה־ נהלה, אך שמם המחבר כבל עת בו עסקו כעבר או בהוה, הי"ה: הרה"ת בתתיהו סיגן והרה"ח יהודה אריה קולרקנופף. הרה"ח חיים אליעזר לוקסנברג ועוד.

הרב רים סוקר את חבלי הבר־ אשית. את הימים בהם שוכן הת"ת בדיקה צרת־ממדים: ההתרחבות בעת המעבר לבנין הישן בחצוב דוד ילין, תוספת הקומות — בראה אל הבנין הספאר הנוכחי, שכיום, גם הוא צר מהכיל את התלמידים הרבים המתופקים על שעריו. עוכרה משמחת כשלעצ־ מה. המאלצת כבר בימים אלו את הנהלת הת"ת לגשת להשלמתם של רחוק חדרי לימוד נוספים.

בארות הכיונות של תורה.

"את העידוד, כמו גם את הדרך. זכינו לקבל מהקודש־פניהם מכ"ק מרן זי"ע אשר ליווה בעינא פקי־ חא, כל צעד ושעל מהתפתחותו של מוסד זה. כך בעבר, כן גם בהווה, חזתת עינו הפקוחה של כ"ק מרן האדמו"ר שליט"א שהגו תמיד חיבה יתירה למוסד המגדל דור ישרים יבורך לתורה וליראה צדופה", מספר הרב רים.

העמל הרב שהושקע ומושקע. ע"י צוות המלמדים והמשגיחים, שתמיד היה מן המשובחים ומן העידית — ניכר היטב כתלמידים הרבים שיצאו אה. שעריו של הת"ת. החן, הנובע מיראת שמים, גטוך על פניהם של התלמידים. שיגם ושיחם, גם הוא מאותו מעין נשאב. העדינות — היא סממן; הידיעה — היא מאפיין; יראת שמים — היא הממרה, ועל הכל היחסם תלמידי־תכמים הצמלים ככל עת בעמלה של תורה.

חניכיו של ת"ת וישיבה דחסידי גור בירושלים — זוכים לשבתים מרבה"ק מחוד לרוד. הפעלה להציגיד את צעיר הצאן בנתיבו־ תיה של תורה הטולה בקנה אחר עם חסידות; לתנכה למדה טובות, להתנהגות טובה ולידאת שמים שתלחם בכל צעד שילכו וכלל הדרה התורה אנהה יראל — אשר כיקש להתרשם בקרוב מהנך מרבה"ק מחוד לרוד. הפעלה הרבה בכבדת הדרך הבאה שיעשו בחייהם: בישיבת הקדושות. הכל מקלמים את ממעין הידיעות הנעשד והתכתות המכולאות שהם מבר־ אים עמס מן המקום בו עוצבה אישיותם בנערותם. מאז ומעולם היה החינוך לתורה וליראת שמים — הדבר הכולם ביחד בחצרה של גור. כך היה זה כפולין, כך זה גם בירושלים. אותה מהכונה, גם אותה שפה: אידיש.

זו ההנאה מן המלאכה הקשה

הרב שפירא מאדין כקשב רב. הוא לא יכול להמתיר את התרנ־ שותו לשמע הדברים. לא יכול, שלא להתרשם מן הנתונים המ־ ספרים, המשלימים את קמה המדה של הדברים העמוקים שהושכעו על יסודות חינוך. ממוחתי, נ־ שותיו וסגנונו.

הוא משלים את הדברים בה־ רצאה סקיפה על יסודות חינוך במשנת החסידות; על הרגש שהרשם תדירות על ה"לשכה"; על הכדיחה מן הכבוד והפרסום והעמל הרב להתעלות ספח מעל התעמדות.

הרב שפירא. מייצגה של היה־ דות הנאמנה כמצרכותה הציב־ ריות והוא עצמו צורבא מרבנן. מסמכ את דבריו בי אמנם, השהות הזו כמתיצתם של תינוקות של בית רכן המתחנכים על טהרה הקודש, היא הנותנת את ההנאה והירדבון כסלאכה הקשה אותה מבבעים נציגיו של הציבור.

בשלב זה, ביתת לו ההדרמנות להיזהבה מקרוב בי השמיעה כלבד לא יכולה למצות את מה שניתן למצות בראיה. יוצאים אל הכתות. למן כתות הגן המצדות ב...מקלם, ועד לכתת המתיבתא. התלמידים מקבלים את פניו ופני האורחים החשובים בשמחה. הוא שואל והם משיבים. ידיעתם ניכרת, אם כי התרגשותם לא נסתרת.

החיה האמיתית, מצפה כקומה העליונה. שם שוכנת המתיבתא. תלמידיה, קרוב ל־50, יחבשו כזמן הבא אל הספסלי הישיבות. הם עוסקים בסוגיות דמסכתא פסחים והמו"מ המתפתח כאן — יש בו כדי להרגיז את הלב. כאן, אין זה הלילך של שאלות ותשובות, אלא הרצאת דברים וחדושי תורה.

ומשנכנס האורח לסוגיות הב־ למדנו ע"י התלמידים — שוב אינו מסתר לצאת מהן. "לפני הב־ קור, ובור על שעה. אבל כעת, בעיצומו של הבקור, כבר לא מבטים לעבר השעון. (ודת הכספים יכולה להמתין. המו"מ המתנהל שם, רחוק ככל מובן וכבל ענין מהמו"מ המתפתח כאן). הדברים קולחים, נוטלים בהם חלק — כל הנוכחים. האורח משמיע בסיוס סלפול; קנין נצח, אשר נקנה על ידו בבחרותו. עת עשה את שנותיו בישיבתו של הגאון ממשיבין זצ"ל אליו היה מקורב. ישיבה הנמצאת כיום לא הרחק מן הת"ת.

אמתנו שעה של קדת רות. ולא ככדי: מבצר עוז לתורה ולח־ סידות. אשר זכה לשכון באכסניה נאה והוא משמר את ניחחות עבר עילאי, אשר כורת אכזרי ביקש להעבירו ולא יכל. בזכותם של קדושי עליון, מצוקי ארץ, שהר־ תירם בורא עולם לפליטה לדורנו, לשקם ההרסות והחרבות ולבנות מחדש עולם של תורה; עולם של יראת שמים וחסידות לתפארת כל בית ישראל.

מיהו אדם? לפי החוק

שאלה זו, מיהו אדם! עמדה לה־ תברר בפני בית המשפט העליון. אולם פרקליטות המדינה המומקדת עלשמירת הזקבות־ה הזקה הדיפה להמנע מעיסוק זה, ולכן ויתרה על הערעור שעמדה להגיש נגד פסק דין של בית המשפט המחוזי שזיכה מבכי סגן מנהל מחלקת הילדת בבית החולים "מאיר" בכפר סבא, שזיכה אותו מאשמת הריגת שבריס במעי אמן והולכת שולל נשים שהיו בטיפולו.

שופטי בית המשפט המחוזי זיכו את הרופא מן האשמה של הרינת עובר, בטענה, כי, עובר אינו אדם לדבריהם. כל עוד לא יצא לאויר העולם. קביעה שאינה מקובלת בשום משפט בעולם הדרשיעו את הרופא רק בעבירה של סיכון חיי יולדת. שני הצדדים עמדו להגיש ערעור, אולם לאחר שהפרקליטות ויתרה מצידה על הערעור שלה, ויתר גם הצד השני. כנראה, לא לפני שהתנהל משא ומתן מוקדם בין הצדדים.

חוגים בירושלים הביעו תמיהה על בריחה זו של הפרקליטות מן המערכה והם טוענים, כי היועץ המשפטי לממשלה הקודם, חשש, שפסיקה בענין זה תחייב אותו להגיש משפטים פליליים רבים נגד תופאים העוסקים בהפלות, באשמת הרינת אדם. ומשכב היה להם להימנע מפסיקה כזאת.

ד. ירושלמי

3 בקבוקי תבערה הושלכו על אוטובוס "אגד" במרכז שכם

3 בקבוקי תבערה הושלכו אתמול ממוך לשעה 9.30 בבוקר על אוטובוס "אגד" בכיכר בית החולים במרכז שכם. לא נפגע איש, אך נגרם נזק לאוטובוס.

התקרית אירעה בעת שהאו־ טובוס, בקו 9,55 היה בדרכו מי־ רושלים לנצרת. כחות הבטחון שהחעקו למקום הטילו סגר על אזור האירע למשך שעה, עד 10:30. (עתי"מ).

ברכת מזל טוב לבבית

לכבוד מורנו ורבנו

הרה"ג **בן ציון בלויגרונד** שליט"א

רב בית הכנסת הדר עליון והאזור

ולמשפחתו הכבודה

לאירוסי בתו **חנה** תחיי עב"ג

הרב **אברהם דב חרל"פ** נ"י

מבחירי ישיבת חברון

המשפחות המכובדות יזכו לראות מהם רב נחת

המאחלים

מתפללי בית הכנסת הדר עליון חיפה

שנתון לתלמיד חדש

שנים נאלצו תלמידי בתיה"ס התורניים למיניהם לרכוש יומני שנה לתלמיד, משל הוצאות הר־ לוניות שלא רק שלא הכניסו לימודים תכנים ממתחים אלא דאגו למלק משם כל משפט ופתגם הקשורים כצורה כל שהיא למקו־ רות.

בשנה זו התעוררו 2 סוליים לעשה, וכמתבן בלי קשר. על היומן האתד פורסם לפני שבועיים, וכעת נמצא לפנינו יומן שני של "דפוס רובינשטיין" התל אביבי, שהוא בבעלות תרדים ומוכר בכל שכבות הציבור.

היומן הנקרא "שנתון לתלמיד" מופיע במתכונת של כל יומן רגיל, אלא שנוסף לו, בעיקר כסופו, "מוסף" מיוחד, הכולל סכלה שמירת הלשון עם כל הלאוין, העשין והאורוין. פרוט המאורעות ההיסטוריים, ע"פ הסדר הכרונו־ לוגי, של דברי ימי ישראל, שרשות הקבלה. התל ממשה רבינו ועד אחרוני הפוסקים. מידות הנפת ההלכתיות הדרכה ספרדית בצורה ראשונה ועוד.

אני קורא "המודיע" ...גם אני ...וגם אני

עוברים ללקרית-אברמסקי (אשדוד)

לקרית-אברמסקי דירות 3, 4 חדרים ברובע ו'

קרית-אברמסקי. מושב! מקום שיוצר אווירה. אווירה שונה. אווירה של קדושה ושל צניעות.